

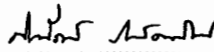
ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสินค้าและบริการของตลาดขายของฝาก
ทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา จังหวัดชลบุรี

กฤติกา มณีรัตน์

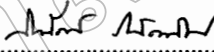
งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
พฤษภาคม 2554
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

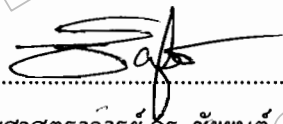
คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ กฤติกา มณีรัตน์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ ของ
มหาวิทยาลัยบูรพาได้

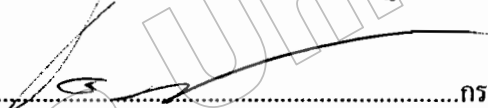
คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ สามัคคีธรรม)

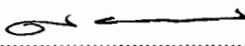
คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ สามัคคีธรรม)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชัยชนัด ประดิษฐ์ศิลป์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. รงชัย วงศ์ชัยสุวรรณ)

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สัมฤทธิ์ ยศสมศักดิ์)

วันที่... 29 ...เดือน... ๗.๑๒.๖๑.๖๒ พ.ศ. 2554

ประกาศคุณูปการ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณา และความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ สามัคคีธรรม ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย วงศ์สุวรรณ กรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ที่อนุเคราะห์ให้ความรู้ ความช่วยเหลือ และคำแนะนำในการแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วน และเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา รวมทั้งตรวจสอบรูปแบบ ของงานนิพนธ์ให้ถูกต้องจนเสร็จสมบูรณ์ ทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึก ซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ นายกีระ มณีรัตน์ นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลอ่างศิลา และเจ้าหน้าที่ ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูล คำแนะนำ เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และช่วยเหลือในการลงพื้นที่เพื่อเก็บแบบสอบถามตลอดระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ในการ จัดทำงานนิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณอาจารย์คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์และอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้ และคำแนะนำดี ๆ เสมอมา

ขอขอบคุณเพื่อน พี่ และน้องสาขาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการทุกคนที่ ให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือ

ที่สำคัญที่สุดขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ที่ให้ชีวิต ให้โอกาสในการแสวงหาความรู้ คอยเป็นกำลังใจมาตลอด ให้ความรักความห่วงใย และสนับสนุนในทุก ๆ ด้านตั้งแต่เริ่มต้น ด้วยดี ตลอดมา

กฤติกา มณีรัตน์

52920321: สาขาวิชา:เศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ; ร.ม. (เศรษฐศาสตร์การเมือง
และการบริหารจัดการ)

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ/ นักท่องเที่ยว/ การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน/ ทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา
กฤติกา มณีรัตน์: ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสินค้าและบริการของตลาดขาย
ของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา จังหวัดชลบุรี (TOURISTS' SATISFACTION TO TOURISM
ADMINISTRATION BY THE COMMUNITY OF SOUVENIRS MARKET AT ANGSILA
HARBOUR) คณะกรรมการการควบคุมงานนิพนธ์: สมศักดิ์ สามัคคีธรรม, Ph.D., ชัยยนต์
ประดิษฐ์ศิลป์, ร.ค., 85 หน้า. ปี พ.ศ. 2554.

การศึกษา ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำ
เทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญเพื่อศึกษาให้ทราบถึง
ระดับ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนภายในตลาดขายของฝากทำเทียบ
เรือประมงอ่างศิลา และศึกษาถึงปัจจัยทางด้านคุณลักษณะทางประชากรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของ
นักท่องเที่ยวโดยใช้แบบสอบถามที่มีโครงสร้างสำหรับสัมภาษณ์ตัวอย่างทั้งหมด 400 คน

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบ
เรือประมงอ่างศิลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ประเด็น ซึ่ง
สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 1 ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพและประเด็นข้อที่ 2
เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความสุภาพเป็นมิตร ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 3
ด้านสินค้าและบริการตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการ
ท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นใน
เรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนไม่มีความแตกต่างกัน ตาม
ความแตกต่างทางด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ย ภูมิภาค ความถี่ในการเดินทาง ด้านประชาสัมพันธ์
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง พาหนะที่ใช้เดินทาง และเหตุผลในการท่องเที่ยว แต่ความพึงพอใจต่อการจัดการ
การท่องเที่ยวโดยชุมชนจะแตกต่างกันอาชีพ สถานภาพ ลักษณะการเดินทาง และการพักผ่อน มีความคิดเห็น
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ด้านข้อเสนอแนะงานวิจัยครั้งนี้ ควรให้ความสำคัญในเรื่อง ความสะอาดของสถานตลาดและบริเวณ
ที่จอดรถ ควรเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ และมีการเปิดอบรมแก่เจ้าหน้าที่เพื่อให้เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำหรือตอบข้อ
ซักถามกับนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ควรมีนโยบายควบคุมในเรื่องการแต่งกายของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เกิด
ความเหมาะสม ควรมีการปรับปรุงคุณภาพ และราคาของสินค้าให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย.....	2
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	3
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	4
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว.....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
สมมติฐานการวิจัย.....	30
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	31
นิยามศัพท์เฉพาะ	32
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	34
ประชากรกลุ่มตัวอย่าง.....	34
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
การวิเคราะห์ข้อมูล	37
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	38
4 ผลการศึกษา	39
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยว โดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี.....	48
ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมุติฐาน	54
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	67
สรุปผลการวิจัย.....	67
อภิปรายผล	70
ข้อเสนอแนะ.....	72
บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก.....	78
ประวัติย่อของผู้วิจัย	86

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	39
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	40
3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ	40
4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา	41
5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ	41
6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	42
7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิลำเนา	43
8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยวใน ช่วงเวลา 2 ปีที่ผ่านมา	43
9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งข้อมูลตลาดขายของฝากทำเทียบ เรือประมงอ่างศิลา	44
10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ค่าใช้จ่ายรวมตลอดการเดินทางที่..... คาดว่าจะต้องใช้ในการเดินทางครั้งนี้	45
11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ลักษณะการเดินทาง	46
12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม พาหนะที่ใช้เดินทาง	46
13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม การพักค้างแรมที่ตำบลอ่างศิลา หรือบริเวณใกล้เคียง	47
14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เหตุผลในการท่องเที่ยว	47
15 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	48
16 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่	50

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
17 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านสินค้าและบริการ ส่วนของสินค้าประเภทอาหารและขนม	51
18 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านสินค้าและบริการ สินค้าประเภทของฝากต่าง ๆ อาหารทะเลสดและอาหารทะเลแปรรูป	52
19 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในภาพรวม	54
20 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี	54
21 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี	55
22 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี	55
23 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างสถานภาพกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี	56
24 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
25 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการ การท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี.....	57
26 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี.....	58
27 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการ การท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี.....	59
28 ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิถิ่นากับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการ การท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี.....	60
29 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการท่องเที่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี.....	60
30 ความสัมพันธ์ระหว่างการประชาสัมพันธ์ข่าวสารในการท่องเที่ยวกับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบ เรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี.....	61
31 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวกับความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบ เรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี.....	61
32 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการเดินทางกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี.....	62
33 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างลักษณะการเดินทางกับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝาก ทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี.....	62

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
34 ความสัมพันธ์ระหว่างพาหนะที่ใช้เดินทางกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี	63
35 ความสัมพันธ์ระหว่างการพักผ่อนกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี	64
36 ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลในการเดินทางกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี	64
37 ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี	65

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1	กรอบแนวคิดการวิจัย	32
---	--------------------------	----

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตำบลอ่างศิลา เป็นหมู่บ้านชาวประมงริมทะเล คนพื้นที่ดั้งเดิมเรียกกันว่า อ่างหิน อยู่ห่างจากตัวเมืองชลบุรีประมาณ 5 กิโลเมตร เป็นแหล่งเพาะเลี้ยงหอยนางรม และหอยแมลงภู่ มีร้านอาหารทะเล ร้านขายสินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก ที่ขึ้นชื่อได้แก่ ครกหิน ซึ่งชาวจีนแต่จีวซึ่งอพยพเข้ามาหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นผู้ริเริ่มนำหินเนื้อละเอียดที่มีอยู่มากมายแถบอ่างศิลามาแกะสลัก ปัจจุบันมีการแกะสลักเป็นลูกนิมิต ซ้าง ม้า สิงห์ และตุ๊กตาตกแต่งสวน นอกจากนี้อ่างศิลา ยังเคยเป็นสถานตากอากาศชายทะเลเก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่ง มีดำหน้าที่ประทับริมทะเลสมัยรัชกาลที่ 5 สถาปัตยกรรมแบบยุโรป ให้เห็นอยู่ โดยในสมัยรัชกาลที่ 3 ชาวตะวันตก และคนบางกอก มาพักตากอากาศกันมาก ชื่ออ่างหินก็เริ่มเปลี่ยนแปลงให้ดูเป็นสากลมากขึ้น โดยมีหลักฐานบันทึกถึงชื่ออ่างศิลา ดังนี้

เมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จประพาสจังหวัดชลบุรี ได้ประทับแรมที่อ่างศิลา โดยมีลายพระราชหัตถเลขา ลงวันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2419 พรรณนา อ่างศิลา ตอนหนึ่งว่า เรียกชื่อว่าอ่างศิลานั้น เพราะมีแผ่นดินสูงเป็นลูกเนิน มีศิลาก้อนใหญ่ ๆ เป็นศิลาดาด และเป็นสระขาวรี อยู่ 2 แห่ง แห่งหนึ่งลึก 7 สอก กว้าง 7 สอก ยาว 10 วา แห่งหนึ่งลึก 6 สอก กว้าง 1 วา 2 สอก ยาว 7 วา เป็นที่ขังน้ำฝน น้ำฝนไม่รั่วซึมไปได้ ท่านเจ้าพระยาทิพากรวงษ์มหาโกษาธิบดี เห็นว่าเป็นประโยชน์กับคนทั้งปวงจึงให้หลวงฤทธิศักดิ์ชลเขตต์ ปลัดเมืองชลบุรี เป็นนายงานก่อสร้างปากบ่อถักน้ำ มีให้น้ำที่โสโครกกลับลงไปบ่อได้ ราษฎร ชาวบ้าน และชาวเรือไปมาได้ อาศัยใช้น้ำฝนในอ่างศิลานั้น บางปีถ้าฝนตกมาก ถ้าใช้น้ำแต่ลำพังชาวบ้านก็ได้ใช้น้ำ ทั้งสองแห่ง และบ่ออื่น ๆ บ้างพอตลอดปีไปได้ บางปีฝนน้อย ราษฎรได้อาศัยใช้แต่เพียง 5 เดือน 6 เดือน ก็พอหมดน้ำในอ่างศิลา แต่น้ำในบ่อแห่งอื่น ๆ ที่ราษฎรขุดขัง น้ำฝนไว้ใช้นั้น มีอยู่หลายแห่งหลายตำบลถึงน้ำในอ่างศิลา สองตำบลนี้แห่งไปหมดแล้วราษฎรก็ใช้น้ำบ่อแห่งอื่น ๆ ได้จึงได้เรียกว่า บ้านอ่างศิลา มาจนถึงทุกวันนี้

อ่างศิลาเป็นตำบลที่อยู่ในเขตการปกครองของ อ.เมือง จ.ชลบุรี ซึ่งประกอบด้วยหมู่บ้าน 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านอ่างศิลา, หมู่ที่ 2 บ้านมะเกลือ, หมู่ที่ 3 บ้านโพรง, หมู่ที่ 4 และหมู่ที่ 5 บ้านโรงหาด โดยมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ดังนี้

ทิศเหนือ จรด ทะเลอ่าวไทย

ทิศใต้ จรด ต.แสนสุข อ.เมืองชลบุรี จ.ชลบุรี

ทิศตะวันออก จรด ต.บ้านปึก อ.เมืองชลบุรี จ.ชลบุรี

ทิศตะวันตก จรด ทะเลอ่าวไทย

อ่างศิลาเป็นตำบลที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ ตลาดขายของฝากท่าเทียบ

เรือประมงอ่างศิลาหรือที่รู้จักกันในชื่อสะพานปลาอ่างศิลา ศาลเจ้าหน้าจาช่าไต้จ้อ วัดอ่างศิลา จุดชมค้างคาวแม่ไก่อยู่ร่วมกับคน และตลาดเก่า 133 ปี อ่างศิลา สำหรับตลาดขายของฝากท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลาได้ก่อตั้งขึ้น โดยองค์การสะพานปลา เพื่อให้ชาวประมงได้มีท่าเทียบเรือ และเป็นแหล่งที่ชาวประมงจะสามารถจะขายของทะเลที่จับมาได้แก่ผู้ซื้อ ซึ่งในตอนเริ่มนั้นยังไม่ค่อยเป็นที่สนใจจากผู้ซื้อ และผู้ขายมากนักเพราะถนนที่ผ่าน (ถนนอ่างศิลา-บางแสน) คับแคบ และไม่มีที่จอดรถเพียงพอ ทางเทศบาลอ่างศิลาจึงมีโครงการจัดการปรับปรุงถนน ปรับทัศนียภาพชายฝั่ง และทำที่จอดรถขึ้นมารองรับผู้คนที่มาจับจ่ายท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา ทำให้เกิดเป็นแหล่งซื้อ-ขายของฝากที่ผู้คนนิยมมาจับจ่ายใช้สอยขึ้นมาอีกแห่งหนึ่ง เพราะมีทั้งสินค้าอุปโภคและบริโภคที่ขึ้นชื่อของจังหวัดมากมาย อาทิเช่น ครกหิน โม่หิน ตู๊กตาแคะสลักจากหิน ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากวัสดุจากทะเลต่าง ๆ เครื่องจักรสาน และอาหารทะเลทั้งของสด และอาหารทะเลแปรรูป ข้าวหลาม และขนมจาก เป็นต้น อีกทั้งยังสามารถที่จะเดินทางมาได้สะดวก และมีที่จอดรถรองรับนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาให้ทราบถึงระดับ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนภายในตลาดขายของฝากท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยทางด้านคุณลักษณะทางประชากรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนภายในตลาดขายของฝากท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา
3. เพื่อศึกษาถึงข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการท่องเที่ยวของตลาดขายของฝากท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ศึกษาเฉพาะบริเวณภายในตลาดขายของฝากท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลาซึ่งเป็นแหล่งขายสินค้าต่าง ๆ
2. ขอบเขตด้านเวลาเดือนธันวาคม 2553 - มีนาคม 2554

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. คาดว่าผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง การพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวสูงสุด
2. คาดว่าผลการศึกษาเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของชุมชน และมาตรฐานการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่เหมาะสมโดยชุมชน และนักท่องเที่ยวเป็นผู้กำหนด
3. ประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวภายในบริเวณตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสินค้าและบริการของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา จังหวัดชลบุรี เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจและวัดระดับความพึงพอใจ เพื่อนำไปพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยว โดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา จึงต้องอาศัยการศึกษาทฤษฎี แนวคิดต่าง ๆ ของนักวิชาการ ตลอดจนผู้รู้ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การวิจัยด้านการท่องเที่ยว โดยชุมชน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและผลงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. สมมติฐานการวิจัย
5. กรอบแนวคิดในการวิจัย
6. นิยามศัพท์เฉพาะ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความหมายความพึงพอใจ

ความหมายความพึงพอใจหรือความพอใจ ได้มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายความหมาย ดังนี้

คำว่า พพอใจ ตามคำจำกัดความ ของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2538, หน้า 577) หมายถึง สมใจ ชอบใจเหมาะ

มอร์ส (Morse, 1964, p. 27 อ้างถึงใน วรณี บันเทิง และคณะ, 2533, หน้า 24) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่สามารถลดความตึงเครียดของมนุษย์ให้น้อยลง และความตึงเครียดนี้เป็นผลมาจากความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการมาก จะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้อง เมื่อใดความต้องการได้รับการตอบสนองความตึงเครียดจะน้อยลงหรือหมดไปทำให้มนุษย์เกิดความพึงพอใจ

วรูม (Vroom, 1964 อ้างถึงใน สุวัฒน์ บุญเรือง, 2545, หน้า 9) กล่าวว่าทัศนคติ และ

ความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้เพราะทั้งสองคำนี้ หมายถึง ผลที่จะได้จากที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทักษะด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพพึงพอใจในสิ่งนั้น ทักษะด้านลบ แสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจนั่นเอง

เดวิส (Davis, 1967, p. 81 อ้างถึงใน จรรยา ศิริพร, 2537, หน้า 14) ได้กล่าวถึงความพอใจว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับบุคคลเมื่อความต้องการพื้นฐานทั้งร่างกาย และจิตใจได้รับการตอบสนอง พฤติกรรมที่เกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์ เป็นความพยายามที่จะขจัดความตึงเครียดหรือความกระวนกระวาย หรือภาวะไม่ได้คุณภาพในร่างกาย เมื่อสามารถขจัดสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวออกไปได้ มนุษย์ย่อมจะได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ต้องการ

แชปปลิน (Chaplin, 1968 อ้างถึงใน สมพร ตั้งสะตม, 2537, หน้า 14) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่าเป็นความรู้สึกของผู้ที่มารับบริการต่อสถานบริการนั้น ๆ

วอลเลสเทน (Wallestein, 1971 อ้างถึงใน สุวัฒน์ บุญเรือง, 2545, หน้า 9) กล่าวว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย หรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้ายที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

วอลแมน (Wolman, 1973, p. 283 อ้างถึงใน สุวัฒน์ บุญเรือง, 2545, หน้า 10) กล่าวว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกมีความสุขเมื่อคนเราได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย (Goals) ความต้องการ (Want) หรือแรงจูงใจ (Motivation)

วูดไซด์, เฟรย์ และดาลี (Woodside, Frey & Daly, 1989 pp. 5-17 อ้างถึงใน บุญกร พงษ์ชวลิต, 2538, หน้า 31) ได้ให้คำจำกัดความของความพึงพอใจไว้ว่าความพึงพอใจเป็นทัศนคติของผู้รับบริการที่ตอบสนองต่อประสบการณ์ที่รับจากการบริการ

ดิเรก ฤกษ์ห่วย (2515 อ้างถึงใน สุวนิช ศิลอาอ่อน, 2538, หน้า 22) กล่าวว่าความพึงพอใจหมายถึง ทัศนคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นความพอใจในการปฏิบัติต่อสิ่งนั้น

กิติมา ปรีดีลล (2524 อ้างถึงใน สุวัฒน์ บุญเรือง, 2545, หน้า 10) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจต่อองค์ประกอบ และสิ่งจูงใจต่าง ๆ ของงาน และได้รับการตอบสนองความต้องการ

วิมลสิทธิ์ ทรยางกูร (2526) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นการให้ค่าความรู้สึกของคนเรามีความสัมพันธ์กับโลกทัศน์เกี่ยวกับความหมายของสภาพแวดล้อม ค่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึกดี – เลว พอใจ – ไม่พอใจ สนใจ – ไม่สนใจ เป็นต้น

หลุย จำปาเทศ (2533) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความต้องการ (Need) ได้บรรลุเป้าหมาย พฤติกรรมที่แสดงออกมาจะมีความสุข สังกัดได้จากสายตา คำพูดและการแสดงออก

ชรีณี เดชจินดา (2530) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุมุ่งหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้นหากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

อารี เพชรสุต (2530, หน้า 49 – 50) ได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจในการทำงานไว้ว่า “ความพึงพอใจในการทำงาน หมายถึง สิ่งที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่องาน และผู้บังคับบัญชา เป็นอารมณ์พึงพอใจ สบายใจที่เกิดจากประสบการณ์ความพึงพอใจและความสบายที่มีผลมาจากงานนั้น ได้ทำให้ความต้องการทางร่างกาย และจิตใจได้รับการตอบสนอง”

สมบัติ ธรรมรงค์ (2533, หน้า 5) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ปฏิบัติทางอารมณ์ที่ผู้ปฏิบัติงานเกิดความสบายใจต่อการกระทำและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่ผู้ปฏิบัติงานจะต้องกระทำตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย หรือด้วยความคิดริเริ่มของตนเองที่ตรงต่อวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

นฤมล มีชัย (2535, หน้า 15) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบทำงานนั้น ๆ ด้วยใจรัก มีความกระตือรือร้นในการทำงาน พยายามตั้งใจทำงานให้บรรลุเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพสูงสุด มีความสุขกับงานที่ทำ และมีความพอใจเมื่องานนั้นได้ผลประโยชน์ตอบแทน

กุสุมา ลมเชย (2537, หน้า 21) ได้ให้ความหมายไว้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติที่เป็นไปในทางบวก

ธงชัย สันติวงษ์ (2539, หน้า 389) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจในการปฏิบัติงานว่า หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดจากการได้ตอบสนองความต้องการของตนเองอย่างดี หรือสมบูรณ์ที่สุด สิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจของมนุษย์มักจะได้แก่ทรัพยากรหรือสิ่งเร้า การวิเคราะห์ระบบความพึงพอใจ คือ การศึกษาว่าทรัพยากรหรือสิ่งเร้าแบบใดเป็นสิ่งที่ต้องการที่จะให้เกิดความพึงพอใจ และความสุขแก่มนุษย์ ความพึงพอใจจะเกิดได้มากที่สุด เมื่อมีทรัพยากรทุกอย่างที่เป็นที่ต้องการครบถ้วน

จากที่กล่าวมาข้างต้นว่ามีผู้ให้ความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจ” ต่าง ๆ กันไป ในการศึกษาขั้นนี้ จะให้ความหมาย ซึ่งสรุปความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งในเชิงประเมินค่า ซึ่งจะเห็นว่าแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจนี้ เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับทัศนคติอย่างแยกกันไม่ออก โดยความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกของทัศนคติ ซึ่งไม่จำเป็นต้อง

แสดงหรืออธิบายเชิงเหตุผลเสมอไปก็ได้ กล่าวโดยสรุปแล้วความพึงพอใจเป็นเพียงปฏิกิริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นที่แสดงผลออกมาในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการประเมินโดยบ่งบอกถึงทิศทางของผลการประเมินว่าเป็นไปในลักษณะทิศทางบวกหรือทางลบ หรือไม่มีปฏิกิริยา คือ เฉย ๆ ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นนั้นก็ได้ โดยมีปัจจัยดังต่อไปนี้

1. สิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ได้แก่ การคมนาคม
2. บรรยากาศ ของการท่องเที่ยวโดยชุมชน
3. ราคาสินค้า
4. สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภค เช่น ห้องน้ำ ถึงขยะ สถานที่จอดรถ
5. มีอาหาร และสินค้าพื้นบ้าน ที่หลากหลาย จัดทำโดยชุมชน
6. มีการนำทรัพยากรธรรมชาติ ที่มีอยู่ในชุมชนมาแปรรูปเป็นสินค้าที่ระลึก
7. มีการอรรถาธิบาย ที่เป็นกันเองของคนในชุมชน และผู้นำชุมชน

เชลลีย์ (Shelly, 1975, pp. 252-268) สรุปทฤษฎีความพึงพอใจไว้ว่าเป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวก และความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทุกชนิดของมนุษย์จะต้องอยู่ในกลุ่มความรู้สึกทั้งสองแบบนี้ ความรู้สึกทางบวก คือ ความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความรู้สึกนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือเป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับ ทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก จะเห็นได้ว่า ความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อน และความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวก อื่น ๆ ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวก และความสุข มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้ง 3 นี้ เรียก ระบบความพึงพอใจ โดยความพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าความรู้สึกทางลบ ความพอใจสามารถแสดงออกมาในรูปของความรู้สึกทางบวกแบบต่าง ๆ ได้ และความรู้สึกทางบวกนี้ยังเป็นตัวช่วยให้เกิดความพึงพอใจเพิ่มขึ้นได้อีก สิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึก ความคิด เห็นหรือความพอใจแก่มนุษย์ได้แก่ทรัพยากร (Resource) สิ่งเร้า (Stimuli)

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2540) ได้กล่าวถึง ความพอใจไว้ว่า สิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึก ความคิดเห็นหรือความพอใจแก่มนุษย์ ได้แก่ ทรัพยากรหรือสิ่งเร้า การวิเคราะห์ระบบความพอใจ คือการศึกษาว่าทรัพยากรหรือสิ่งเร้าแบบใดเป็นที่ต้องการที่ทำให้เกิดความพอใจและความสุขแก่มนุษย์ ความพอใจจะเกิดได้มากที่สุด เมื่อมีทรัพยากรทุกอย่างที่เป็นที่ต้องการครบถ้วน แต่เนื่องจากทรัพยากรใน โลกนี้มีอยู่อย่างจำกัด ดังนั้นความพอใจจะเกิดขึ้นได้มากที่สุด เมื่อมีการจัดการทรัพยากรอย่างถูกต้องเหมาะสม

สภาพแวดล้อมทางกายภาพเป็นทรัพยากรของระบบความพอใจอย่างหนึ่ง ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพสามารถศึกษาได้อย่างชัดเจน เมื่อแยกออกเป็นการตอบรับ (Response) และปฏิกิริยา (Reaction) ของมนุษย์ต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ปฏิกิริยาต่อสภาพแวดล้อม หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพหรือสรีระ ซึ่งสามารถวัดได้ง่าย เช่น การเปลี่ยนแปลงของอัตราการเต้นของหัวใจ อุณหภูมิของร่างกาย ฯลฯ ในขณะที่การตอบรับ หมายถึง การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมที่แสดงออกซึ่งรวมเรียกว่า การตอบรับทางสังคม จิตวิทยา และพฤติกรรม (Social – psychological and Behavioral Response) ปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดการตอบรับในสภาพแวดล้อมทางกายภาพได้แก่

1. ลักษณะของบุคคลผู้ตอบรับสภาพแวดล้อม
2. ลักษณะของสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ทำให้เกิดการตอบรับ
3. การรับรู้ของบุคคล
4. การประเมินสภาพแวดล้อมของบุคคล
5. พฤติกรรมของบุคคลเนื่องมาจากสภาพแวดล้อม

ปัจจัยที่ 2 กลุ่มแรก เป็นสิ่งที่ป้อนเข้าระบบโดยลักษณะของบุคคลรวมถึงปัจจัยต่าง ๆ ด้านประชากรศาสตร์ พื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจ และรูปแบบวงจรกิจชีวิต ส่วนปัจจัย 4 กลุ่มหลัง เป็นผลที่ส่งออกมาจากระบบ การที่บุคคลจะรับสภาพแวดล้อมใด ๆ ขึ้นอยู่กับลักษณะทางกายภาพ และมาตรฐานของบุคคลนั้น การประเมินผลความพอใจในกายภาพของบุคคลมาจากการรับรู้ พฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลก็เกิดจากการรับรู้ การประเมินผลการแสดงออกนี้จะสะท้อนว่า บุคคลนั้นมีความพอใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพนั้นหรือไม่

วารินทร์ สีนสูงสุด และวันทิพย์ สีนสูงสุด (2541) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความสามารถของผลิตภัณฑ์ที่สร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้า ซึ่งความพึงพอใจจะเกิดขึ้นหลังจาก การซื้อสินค้าหรือบริการ ความพึงพอใจขึ้นอยู่กับความรู้ต่อการปฏิบัติงานของผลิตภัณฑ์ โดยถ้า การรับรู้ต่อการปฏิบัติงานของผลิตภัณฑ์เป็นไปตามที่คาดหวังแสดงว่าลูกค้าพึงพอใจ แต่ถ้าไม่เป็นไปตามที่ลูกค้าคาดหวังไว้แสดงว่าไม่พึงพอใจ

ความพึงพอใจยังรวมถึงการสนองตอบลูกค้าในสิ่งที่เขาต้องการจริง ๆ ขณะเวลาที่เขา ต้องการและในวิถีทางที่เขาต้องการ หรืออาจกล่าวได้ว่า เป็นการสนองความจำเป็นของลูกค้าซึ่งอาจ ทำการจัดระดับความพึงพอใจได้ 3 ระดับ คือ

- ระดับที่ 1 การสนองตอบความจำเป็นของลูกค้า
- ระดับที่ 2 สนองความคาดหวังของลูกค้าในวิถีทางที่อยากกลับมาใช้บริการอีก
- ระดับที่ 3 สนองเกินความคาดหวังของลูกค้า โดยทำมากกว่าที่ลูกค้าจะคาดถึง

สิ่งสำคัญในการสนองความต้องการของลูกค้าเพื่อให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ คือ ทำการค้นหาลูกค้ามีความต้องการหรือมีความจำเป็นอะไร แล้วจึงสนองความต้องการและความจำเป็นนั้น ซึ่งระดับความต้องการของลูกค้าแต่ละคนจะแตกต่างกัน แต่ความต้องการพื้นฐานยังคงคล้ายคลึงกัน ไม่ว่าลูกค้าจะเป็นบุคคลใดก็ตาม ซึ่งปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจประกอบด้วย

1. ความต้องการในตัวสินค้าหรือบริการ ซึ่งลูกค้าคาดหวังที่จะได้รับสินค้าที่ตรงกับความ ต้องการ และบริการที่รวดเร็ว สินค้าหรือบริการ ไม่บกพร่อง เสียหาย หรือชำรุด ซึ่งถือเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญที่สุดที่ทำให้ลูกค้าสนใจ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยด้านราคาแล้ว ถือว่ามีความสำคัญมากกว่าปัจจัยด้านราคา

2. ราคา เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ หากเป็นสินค้าที่มีจำนวน มากจะมีผลมากกว่าสินค้าที่จำนวนน้อย

3. คุณภาพและความเชื่อถือได้ ลูกค้าคาดหวังว่าสินค้าหรือบริการที่เขาซื้อไปจะมี คุณภาพสูง และสามารถที่จะเชื่อถือได้

4. การส่งมอบสินค้า ซึ่งผู้ให้บริการต้องมีการส่งมอบที่ตรงเวลา เพื่อให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ และกรส่งมอบนั้นต้องทำด้วยความมีประสิทธิภาพ ไม่เกิดความบกพร่อง

5. การบริการหลังการขาย เมื่อลูกค้าได้ทำการซื้อสินค้า หรือใช้บริการแล้ว ลูกค้าย่อมมีความคาดหวังว่า หากเกิดปัญหากับสินค้าหรือบริการที่ได้รับ ลูกค้าจะได้รับความช่วยเหลือ และการแนะนำอย่างดี

6. สถานที่ ลูกค้าย่อมมีความคาดหวังว่าจะได้รับความสะดวกสบายในการซื้อสินค้าหรือ การรับบริการ ทั้งนี้รวมถึงบรรยากาศในการซื้อสินค้าและการรับบริการด้วย

Kotler (2000) กล่าวว่าความพึงพอใจ คือระดับความรู้สึกของบุคคลที่เกิดจากการเปรียบเทียบระหว่างกรรับรู้คุณค่าที่ได้รับจากสินค้า หรือบริการกับความคาดหวังของแต่ละบุคคล ก่อนที่จะใช้หรือได้รับสินค้านั้น ๆ

เมื่อพิจารณาจากความหมายตลอดจนแนวความคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ที่นักวิชาการต่าง ๆ ได้อธิบายไว้จะพบว่า "ความพึงพอใจ" เป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ซึ่งไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลได้คาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดไว้อย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากเมื่อได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ หรือได้รับน้อยกว่าที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยหมายถึงปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบของการท่องเที่ยว หากองค์ประกอบการท่องเที่ยวต่าง ๆ เป็นไปตามที่นักท่องเที่ยวได้คาดหวังไว้

นักท่องเที่ยวจะเกิดความพึงพอใจขึ้น ในทางตรงกันข้าม หากองค์ประกอบการท่องเที่ยวไม่เป็นไปตามที่นักท่องเที่ยวได้คาดหวังไว้ย่อมไม่เกิดความพึงพอใจขึ้น

แมคคอมิค และแดเนียล (Mc Cormick & Daniel, 1997 อ้างถึงใน กฤษณะ สินธุเดชะ 2538, หน้า 20) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นแรงจูงใจของมนุษย์ที่ตั้งอยู่บนความต้องการด้านพื้นฐาน (Basic Need) มีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดกับผลสัมฤทธิ์ และสิ่งจูงใจ (Incentive)

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ความหมายของการท่องเที่ยว

Robert and Charles (1986) การท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึงผลรวมของประสบการณ์และความสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาจากปฏิสัมพันธ์ของนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจ รัฐบาลและชุมชนผู้เป็นเจ้าของบ้าน ในกระบวนการที่ดึงดูดใจ และต้อนรับนักท่องเที่ยว และผู้มาเยือนอื่น ๆ

นิคม จารุมณี (2536) ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยวประกอบด้วยองค์ประกอบอย่างน้อย 3 ประการคือ เป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ และการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตามที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้ ดังนั้นการท่องเที่ยวจึงเป็นกิจกรรมและบริการต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดประสบการณ์ในการเดินทาง เช่น การคมนาคมขนส่ง ที่พักแรม สถานขายอาหารและเครื่องดื่ม ร้านค้าของที่ระลึก สถานบันเทิง สิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงการบริการต้อนรับนักท่องเที่ยว

พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พุทธศักราช 2522 (2522) ได้กำหนดขอบเขต และความหมายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไว้ว่า หมายถึง อุตสาหกรรมใด ๆ ที่จัดให้มีหรือให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ทั้งภายใน และภายนอกราชอาณาจักรไทย โดยมีค่าตอบแทนและหมายความรวมถึง ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจโรงแรมนักท่องเที่ยว สถานบริการ และสถานที่ตากอากาศสำหรับนักท่องเที่ยว ธุรกิจของที่ระลึกหรือสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว ธุรกิจการกีฬาสำหรับนักท่องเที่ยว และการดำเนินงานนิทรรศการ งานแสดง การออกร้าน การโฆษณาเผยแพร่ หรือดำเนินการอื่นใด โดยมีความมุ่งหมายเพื่อชักนำหรือส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยว

ประเภทของการท่องเที่ยว

ในการจำแนกถึงที่หมายปลายทาง ทิศทางการท่องเที่ยว (Type of Destination) หรือแหล่งท่องเที่ยว สามารถแบ่งเป็นประเภทของประสบการณ์ (Travel Experience) ที่นักท่องเที่ยวได้รับออกเป็น 7 ประเภท (Smith, 1977 อ้างถึงใน กฤษณะ สินธุเดชะ, 2538, หน้า 35) คือ

1. การท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์ (Ethnic Tourism) เป็นการเดินทางเพื่อที่จะสังเกตการ แสดงออกทางวัฒนธรรม และแบบแผนการใช้ชีวิตของประชากรต่างเผ่าพันธุ์ ซึ่งรวมไปถึงการไป เยือนบ้านเกิดเมืองนอน การเข้าร่วมพิธีกรรมต่าง ๆ และการเข้าร่วมพิธีทางศาสนา
 2. การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรม (Cultural Tourism) เป็นการเดินทางเพื่อสัมผัสชีวิต และบางกรณีก็เข้าไปร่วมใช้ชีวิตชีวิตเก่า ๆ ที่ได้สูญหายไปแล้ว หรือสัมผัสในท้องถิ่นเก่าที่มีสีสัน ดึงดูดใจ เช่น งานเทศกาลเครื่องแต่งกายตามประเพณี การละเล่นพื้นบ้าน เป็นต้น
 3. การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) เป็นการท่องเที่ยวในด้าน ประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑสถาน และแหล่งโบราณคดีที่เป็นความรุ่งเรืองของอดีต อาจเป็นการเยือนอนุสรณ์สถาน วัด วัง การแสดงแสง-เสียง เหตุการณ์สำคัญในอดีต เป็นต้น
 4. การท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อม (Environmental Tourism) คคือการท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์ กล่าวคือดึงดูดนักท่องเที่ยวมาจากแดนไกล แต่จะเน้นสิ่งดึงดูดใจ (Attractions) ที่เป็น ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมมากกว่าที่จะเน้นชาติพันธุ์มนุษย์ การกลับคืนสู่ธรรมชาติ และการชื่นชม ต่อความสัมพันธ์ของผู้นกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในกลุ่มนี้
 5. ท่องเที่ยวเพื่อการนันทนาการ (Recreational Tourism) เป็นการเข้าร่วมแข่งกีฬา การ อาบแดด การสมาคมกันในสิ่งแวดล้อมที่ผ่อนคลายจิตใจ เช่น ชายหาด สนามกอล์ฟ การส่งเสริม การท่องเที่ยวในกลุ่มนี้จะดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนหย่อนใจโดยเฉพาะ
 6. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Business Tourism) ได้แก่การประชุม การพบปะกัน หรือการ สัมมนา ซึ่งมักจะรวมเอาการท่องเที่ยวประเภทอื่น ๆ เข้ามาไว้ด้วย เมื่อมีการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ เกิดขึ้นแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแหล่งจะมีการท่องเที่ยวได้หลายประเภท บางแห่งเป็นทั้งแหล่ง ท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมแล้วแต่นักท่องเที่ยวจะต้องการอะไร
 7. การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (Incentive Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่จัดขึ้นเป็นรางวัล แก่พนักงาน เพื่อเป็นสวัสดิการของหน่วยงาน และบริษัทห้างร้าน เพื่อการดูงาน การประชุม ศึกษา หาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อนันทนาการ
- ประเภทของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยว เป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษว่า Tour ซึ่งแปลว่าท่องเที่ยวหรือทัศนจรหรือ การเดินทางเป็นวงกลม (Circular Trip) ที่มีจุดเริ่มต้นที่หนึ่งแล้วก็จะกลับมายังที่เดิมภายหลังจากการ เดินทางตามรายการหรือกำหนดการที่จัดไว้ล่วงหน้า (นิคม จารุมณี, 2536)

นักท่องเที่ยว (Tourist) หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปเยือนยังที่ต่างถิ่นอันมิใช่ถิ่นพำนักอาศัย ประจำของบุคคลนั้น เป็นการเดินทางไปเยือนชั่วคราวด้วยความสมัครใจ มิได้เดินทางไปประกอบ อาชีพหารายได้แต่อย่างใด (อาทิตย์ ศิริธร, 2541) ส่วนนักทัศนจร (Excursionist) หมายถึง ผู้ที่

เดินทางมาเยือนไม่ค้างคืน มาเพื่อความเพลิดเพลิน ใช้เวลาพำนักอยู่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง และผู้มาเยือนหรือผู้มาเยี่ยมชมเยือน (Visitor) หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปเยือนประเทศใดประเทศหนึ่งซึ่งมิใช่ประเทศถิ่นพำนักอาศัยปกติประจำวันของตัวเอง และการเดินทางไปเยือนนั้นจะเดินทางไปด้วยเหตุผลอย่างหนึ่งอย่างใด หรือวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ได้ แต่ต้องมีใจเข้าไปประกอบอาชีพหารายได้ในประเทศนั้น (Robert & Charles, 1986)

จากนิยามดังกล่าว สามารถแบ่งผู้มาเยือน (Visitor) ออกได้เป็น 2 ประเภท คือ ผู้มาเยือนที่ค้างคืน หรือนักท่องเที่ยว (Tourist) และผู้มาเยือนไม่ค้างคืน หรือนักทัศนอาจร (Excursionist) ซึ่งพำนักอยู่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง

นักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มมีพฤติกรรม รสนิยม และแบบแผนในการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันไป จำแนกนักท่องเที่ยวออกเป็นกลุ่ม ดังนี้ (Plog, 1973 อ้างถึงใน อาทิตย์ ศิริธร, 2541)

1. นักท่องเที่ยวประเภทเน้นตัวเองเป็นศูนย์กลาง กลุ่มนี้ได้แก่นักท่องเที่ยวที่คิดหรือสนใจแต่ปัญหาเล็ก ๆ ในชีวิตของตนเอง ชอบสถานที่ท่องเที่ยวอันเป็นที่รู้จักกันดี ไม่ต้องการทดลองสิ่งแปลกใหม่ทั้งที่พัก อาหาร สิ่งบันเทิง และบุคคลใหม่ ๆ ไม่ต้องการพบสิ่งยุ่งยาก และมีเหตุการณ์ที่ผิดปกติ
2. นักท่องเที่ยวประเภทเน้นตัวเองปานกลาง เป็นพวกที่อยู่กึ่งกลางระหว่างกลุ่มเน้นตัวเองเป็นศูนย์กลางและกลุ่มเดินสายกลาง
3. นักท่องเที่ยวประเภทเดินสายกลาง เป็นพวกที่ไม่ค่อยที่สุดไปข้างใดข้างหนึ่ง ไม่ได้ชอบผจญภัยแต่ก็ไม่รังเกียจการทดลองใหม่ ๆ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะอยู่ในกลุ่มนี้
4. นักท่องเที่ยวประเภทชอบความหลากหลายพอควร เป็นกลุ่มที่อยู่ระหว่างเดินสายกลางและกลุ่มที่มีความสนใจหลากหลาย
5. นักท่องเที่ยวประเภทมีความสนใจหลากหลายเป็นกลุ่มที่มีความสนใจกิจกรรมหลากหลาย เป็นพวกเปิดเผย และมีความมั่นใจในตนเอง ชอบผจญภัยอย่างมาก และเต็มใจออกไปเผชิญโชคเผชิญชีวิต การเดินทางจะเป็นช่องทางให้พวกเขาได้แสดงออกมาซึ่งความอยากรู้อยากเห็น ได้ทดลองของใหม่ ๆ ทั้งที่พัก อาหารการกิน และการบันเทิง

จากสาระที่ได้กล่าวมาผู้วิจัย สรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเป็นการเดินทางเพื่อการพักผ่อน การศึกษาสังเกตหรือการเข้าร่วมในกิจกรรมทางวัฒนธรรม รวมถึงการร่วมประชุมสัมมนาในสถานที่ต่าง ๆ นักท่องเที่ยวแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่พวกพักค้างคืน เรียกว่า นักท่องเที่ยว และพวกที่มาเที่ยว น้อยกว่า 24 ชั่วโมง หรือไม่พักค้างคืน เรียกว่า นักทัศนอาจร นักท่องเที่ยวยังจำแนกได้เป็นหลายกลุ่มตามพฤติกรรม และแบบแผนในการท่องเที่ยว ได้แก่ กลุ่มที่เน้นตัวเองเป็นศูนย์กลาง กลุ่ม

ที่เน้นตัวเองปานกลาง กลุ่มที่เดินสายกลาง กลุ่มที่ชอบความหลากหลายพอควร และกลุ่มที่มีความสนใจหลากหลาย

สาเหตุของการท่องเที่ยว (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548, หน้า 3)

1. แรงกระตุ้นด้านกายภาพ (Physical Motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความ ต้องการพักผ่อนทางร่างกายและจิตใจให้สดชื่น รักษาบำรุงสุขภาพ เช่น การอาบน้ำแร่ การ ร่วมกิจกรรมกีฬา เป็นต้น

2. แรงกระตุ้นด้านวัฒนธรรม (Culture Motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความ ต้องการอยากรู้จักวัฒนธรรมของประเทศที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน รวมทั้งการดำเนินชีวิต ศิลปะ สถานที่ ทางประวัติศาสตร์ เทศกาลต่าง ๆ เป็นต้น

3. แรงกระตุ้นด้านส่วนตัว (Personal Motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความ ต้องการส่วนตัว เช่น การเดินทางไปเยี่ยมญาติมิตร การไปจาริกแสวงบุญ เป็นต้น

4. แรงกระตุ้นด้านสถานภาพ และชื่อเสียง (Prestige and Status Motivation) เป็นแรง กระตุ้นที่เกิดจากความ ต้องการพัฒนาระดับตัวเองให้สูงขึ้น และสร้างชื่อเสียง เช่น การเข้าร่วม ประชุม การเข้าร่วมแข่งขันกีฬา การศึกษาต่อต่างประเทศ เป็นต้น

แนวคิดของการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ความหมายของการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ในปัจจุบันคำว่า “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” ได้รับความนิยมมากขึ้นในระดับสากล ในขณะที่ การมีส่วนร่วมของชุมชนก็ได้รับการยอมรับมากยิ่งขึ้นเช่นกัน องค์การสหประชาชาติประกาศให้ปี พ.ศ. 2545 เป็นปีสากลว่าด้วยการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ International Year of Ecotourism (IYE) ในปีนี้ เองจึงได้เกิดคำว่า Community Based Ecotourism (CBET) และ Community Based Tourism (CBT) ขึ้น

ข้อพิจารณาของความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่มีลักษณะพิเศษเป็นของตัวเอง และแตกต่างไปจากการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่น คือ

1. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการท่องเที่ยวที่อาศัยธรรมชาติเป็นฐาน (Nature - based Tourism) เช่น แหล่งท่องเที่ยวประเภท อุทยาน วนอุทยาน เกาะแก่ง และชายทะเล เป็นต้น แต่อาจ หมายรวมถึง ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของคนท้องถิ่น หากสิ่งเหล่านี้ปรากฏอยู่ใน หรือเกี่ยวข้องกับระบบนิเวศธรรมชาติ

2. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศน้อยหรือ ต่ำ หรือไม่มีผลกระทบต่อวิถีทางธรรมชาติ และวัฒนธรรมท้องถิ่น จนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไป ในทางลบ เพราะฉะนั้นการป้องกัน และควบคุมผลกระทบอันเกิดจากการท่องเที่ยว จึงเป็นหัวใจ

สำคัญของการบริหารจัดการ เช่น ไม่นับปริมาณนักท่องเที่ยว ไม่นับสนับสนุนให้มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเกินความจำเป็น เน้นธรรมชาติ และองค์ประกอบของธรรมชาติเป็นสิ่งดึงดูด เป็นต้น

3. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้ผู้มาเยือน ได้สัมผัส เรียนรู้ เข้าใจธรรมชาติและองค์ประกอบธรรมชาติ (รวมทั้งศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของคนท้องถิ่น) ตลอดจนผลกระทบของมนุษย์ที่มีต่อระบบนิเวศ เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อมในเชิงบวก เพราะฉะนั้นการจัดระบบบริการข้อมูล และการสื่อความหมายธรรมชาติ รวมทั้งการเพิ่มพูนศักยภาพของมัคคุเทศก์จึงเป็นเรื่องสำคัญลำดับต้น

4. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการท่องเที่ยวที่สนับสนุนให้ชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการคิด (วางแผน) การทำ (ปฏิบัติหรือดำเนินการ) และการติดตามตรวจสอบประเมินผล ร่วมกับผู้เกี่ยวข้องส่วนอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน พร้อมได้รับผลตอบแทนในเชิงเศรษฐกิจ เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของท้องถิ่นด้วยความเหมาะสมเป็นธรรม

จากลักษณะดังกล่าวข้างต้น อาจสรุปความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ดังนี้ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” หมายถึง “การเดินทางท่องเที่ยวไปตามแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์ และมีการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม โดยมีการควบคุมผลกระทบและสร้างบรรยากาศของการศึกษาเรียนรู้ธรรมชาติแวดล้อม พร้อมให้ชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์เพื่อเพิ่มพูนคุณภาพชีวิต”

หลักการของการท่องเที่ยวโดยชุมชน

การกำหนดหลักการนี้เป็น ไปเพื่อให้เห็นจุดยืนของการท่องเที่ยวโดยชุมชน ที่ใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชน ได้แก่

1. ชุมชนเป็นเจ้าของ
2. ชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และกำหนดทิศทาง
3. ส่งเสริมความภาคภูมิใจในตนเอง
4. ยกระดับคุณภาพชีวิต
5. มีความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม
6. คงเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น
7. ก่อให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างคนต่างวัฒนธรรม
8. เคารพในวัฒนธรรมที่แตกต่างและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
9. เกิดผลตอบแทนที่เป็นธรรมแก่คนท้องถิ่น
10. มีการกระจายรายได้สู่สาธารณประโยชน์ของชุมชน

การที่จะให้ชุมชนสามารถที่จะดำเนินการท่องเที่ยวตามหลักการดังกล่าวข้างต้นได้ มีความจำเป็นที่จะต้องเตรียมความพร้อม และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนในการจัดการท่องเที่ยว ก่อน ในขณะเดียวกันก็ต้องมีการรณรงค์กับคนในสังคมให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างการท่องเที่ยว โดยชุมชนกับการท่องเที่ยวทั่วไป ทำให้คนในชุมชนเข้าใจในความแตกต่างดังกล่าว กระตุ้นให้เห็นความสำคัญ และการเป็นนักท่องเที่ยวแบบ CBT ให้มากขึ้น เพื่อสร้างการรับรู้ และความเข้าใจต่อบทบาทของชุมชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสืบสาน วัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิม

องค์ประกอบของการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน

1. การจัดการ

1.1 มีกฎระเบียบในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว

1.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว และสามารถเชื่อมโยง การท่องเที่ยวกับการพัฒนาชุมชนโดยรวมได้

1.3 มีการกระจาย และจัดสรรผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม

2. องค์กรชุมชน

2.1 ชุมชนมีระบบทางสังคมที่เข้าใจกัน มีความสามัคคี

2.2 มีผู้มีความและทักษะในเรื่องต่าง ๆ ที่หลากหลาย

2.3 มีความรู้สึกเป็นเจ้าของ และอยากเข้าร่วมในกระบวนการพัฒนา

3. การเรียนรู้

3.1 มีระบบการจัดการให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ระหว่างชาวบ้านกับผู้มาเยือน

3.2 สร้างจิตสำนึกในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4. ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

4.1 ชุมชนมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์

4.2 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

4.3 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยว

สำหรับผลกระทบจากการท่องเที่ยว (Tourism Impact) ได้อธิบายถึงแนวความคิด เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและการเกิดผลกระทบไว้ว่า การท่องเที่ยวประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ส่วน คือ

1. องค์ประกอบส่วนที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอด หรือ Dynamic Element ในส่วนของการเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางที่ต้องการ

2. องค์ประกอบส่วนที่คงที่หรือ Static Element ส่วนของการใช้เวลาในแหล่งท่องเที่ยว ณ จุดหมายปลายทางที่เลือกเดินทางไปเยือน

3. องค์ประกอบส่วนที่เป็นผลหรือ Consequential Element ส่วนที่เป็นผลทั้งทางตรงและทางอ้อม จากการเดินทางไปเยือนแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ต่อเศรษฐกิจ สังคม และสภาพทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยว

ทั้งสามส่วนมีตัวแปรหรือปัจจัยเข้ามาเกี่ยวข้องมากมาย และผลกระทบจะเกี่ยวกับองค์ประกอบทุกส่วนของการท่องเที่ยวเป็นปฏิริยาของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากองค์ส่วนต่าง ๆ ของระบบการท่องเที่ยว

สำหรับชนิดของผลกระทบ สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มหลัก คือ

1. ผลกระทบทางชีวกายภาพหรือทางนิเวศ (Bio - physical Impact/ Ecological Impact)
2. ผลกระทบทางเศรษฐกิจ (Economic Impact)
3. ผลกระทบทางสังคม (Social Impact) หรือทางจิตวิทยา (Psychological Impact)

และขยายรายละเอียดของผลกระทบจากการท่องเที่ยว ไว้ดังนี้

1. ผลกระทบทางชีวกายภาพหรือทางนิเวศ ได้แก่

1.1 ผลกระทบต่อดิน กิจกรรมนันทนาการบางประเภทของการท่องเที่ยว เช่น กิจกรรมการเดินป่าและการพักผ่อนด้วยเท้า จะส่งผลกระทบต่อการลดปริมาณของอินทรีย์วัตถุตามผิวดิน ทำให้ดินอัดตัวแน่น เนื่องจากการเดินเหยียบย่ำ ส่งผลให้รูพรุนของดินลดลง อัตราการซึมซับน้ำของดินลดลง เมื่อฝนตกในปริมาณมากเกิดน้ำไหลบ่า ทำให้หน้าดิน และดินถูกกัดเซาะพังทลาย

1.2 ผลกระทบต่อสังคมพืช จะมีความรุนแรงของความเสื่อมโทรมแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม และกิจกรรมที่ปรากฏในพื้นที่ เช่น กิจกรรมการเดินป่า กิจกรรมการขี่จักรยานเสือภูเขา อาจก่อให้เกิดการเหยียบย่ำทำลายลูกไม้ ต้นไม้ การหักเห็ดดอกไม้อื่นๆ และใบไม้ของพรรณพืชริมเส้นทาง

1.3 ผลกระทบต่อสัตว์ป่า การรบกวนจากมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น นักท่องเที่ยวกางเต็นท์พักผ่อนส่งเสียงดังรบกวนสัตว์ป่า ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอพยพถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดำรงชีวิต การสืบพันธุ์ เพื่อเพิ่มจำนวนประชากรและความหลากหลายของชนิดพันธุ์ของสัตว์ป่า

1.4 ผลกระทบต่อแหล่งน้ำ ทั้งในเชิงคุณภาพ และปริมาณ ทางด้านกายภาพชีวภาพ และเคมี ซึ่งโดยทั่วไปเกิดจากการทิ้งขยะ และสิ่งปฏิกูลลงในแหล่งน้ำ สำหรับผลกระทบด้านปริมาณมักพบในแหล่งท่องเที่ยว แต่มีแหล่งน้ำจำกัด เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางทะเล

2. ผลกระทบทางเศรษฐกิจ

2.1 ผลกระทบทางบวกของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ ได้แก่ การท่องเที่ยวทำให้ได้เงินตราต่างประเทศ ทำให้บังคับของประเทศดีขึ้น สร้างรายได้ สร้างการจ้างงาน และปรับปรุงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ

2.2 ผลกระทบทางลบของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ ได้แก่

อันตรายจากการพึ่งพาการท่องเที่ยวมากเกินไป หรือพึ่งพิงการท่องเที่ยวอย่างเดียว เป็นรายได้หลัก โดยเฉพาะในกรณีที่การท่องเที่ยวเป็นฤดูกาล ไม่ได้ตลอดปี ทำให้เกิดความไม่มั่นคงในรายได้ของคนหรือชุมชน

เพิ่มการนำเข้าสินค้าอันเป็นวัตถุดิบ เพื่อนำมาผลิตสินค้าที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศให้กับนักท่องเที่ยว เกิดการหมุนเงินออกนอกระบบ

ผลผลิตที่ได้จากการท่องเที่ยวเป็นลักษณะฤดูกาล ซึ่งถือว่าต่ำเมื่อเทียบกับการลงทุน และการดูแลรักษาตลอดเวลา

เป็นการสร้างต้นทุนภายนอกให้เกิดขึ้น เช่น ค่ากำจัดของเสีย ได้แก่ น้ำเสีย ขยะ ค่าดูแลรักษาพื้นที่ การบำรุงรักษาสสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นต้น

3. ผลกระทบทางสังคม หรือทางจิตวิทยา

ผลกระทบทางสังคมที่ได้รับจากการท่องเที่ยว ได้แก่ ความแออัดของนักท่องเที่ยว และการประกอบกิจกรรม หรือมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักท่องเที่ยวบางกลุ่ม ผลกระทบนี้อาจจะกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านบวก และด้านลบต่อระบบการให้คุณค่า พฤติกรรมของบุคคล ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว แบบแผนการดำเนินชีวิต พฤติกรรมเชิงศีลธรรมจรรยา ประเพณี และองค์การชุมชนกับสังคมในบริเวณแหล่งนั้น ทนทานการ หรือชุมชนที่อยู่โดยรอบทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งนี้ระดับของผลกระทบทางตรงและทางอ้อม

รูปแบบของผลกระทบทางสังคม ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางประชากร การค้าประเวณี อาชญากรรม การพนัน ศาสนา ความเชื่อ ภาษา และการแต่งกาย การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมด้านอื่น ๆ เช่น นิยมสินค้ามียี่ห้อ วัตถุนิยม ฯลฯ

การท่องเที่ยวว่าก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียใน 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านเศรษฐกิจ

ข้อดี การท่องเที่ยวที่มีผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ มีดังนี้

1.1 ลดภาวการณ์ขาดดุลในการชำระหนี้ เนื่องจากการลงทุนทางด้านกิจการท่องเที่ยว ใช้เงินไม่มากนักแต่ได้ผลตอบแทนออกมาอย่างรวดเร็ว ประเทศที่กำลังพัฒนาส่วนใหญ่หวังที่จะกอบโดยรายได้จากการท่องเที่ยว

1.2 เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปเยือนสถานที่แห่งใด ๆ ก็ตาม จะต้องมีการใช้จ่าย เพื่อเป็นค่าบริการ อาหาร ที่พักอื่น ๆ รายได้นี้ทางเศรษฐศาสตร์เรียกว่า “รายได้จำบัง” ซึ่งจะกระจาย ไปสู่ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว

1.3 การสร้างงานใหม่ให้แก่บุคคลในท้องถิ่น เมื่อกิจกรรมการท่องเที่ยวขยายตัวขึ้น ขยายตัวขึ้น ธุรกิจที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับที่พักอาศัย ซึ่งได้แก่ โรงแรม บังกะโล รีสอร์ท ธุรกิจร้านอาหารของที่ระลึก การบริการขนส่งและอาชีพมัคคุเทศก์ จะต้องมีการปรับตัวเพื่อรองรับ นักท่องเที่ยวที่จะเดินทางเข้ามาใช้บริการ ซึ่งจำเป็นจะต้องใช้แรงงานระดับต่าง ๆ มากมายจึงเปิด โอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีงานทำเพิ่มมากขึ้น ทั้งเป็นแบบประจำและชั่วคราว

1.4 สินค้าพื้นเมืองและสินค้าเกษตรกรรมขายได้ราคาดี หากมีการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเกิดขึ้นในย่านใกล้เคียง จะทำให้สินค้าทางการเกษตรและสินค้าพื้นเมืองขายได้ราคาดี และมีปริมาณความต้องการเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะนักท่องเที่ยวต้องการสินค้าหรือของที่ระลึกที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นเก็บไว้เป็นที่ระลึกจากการเดินทาง

ข้อเสีย การท่องเที่ยวที่มีผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ มีดังนี้

1. จากถาวรที่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปใช้สถานที่บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจำนวนมาก จะส่งผลให้ค่าใช้จ่ายในการให้บริการสูงขึ้น ทำให้เมืองท่องเที่ยวที่สำคัญจะมีค่าครองชีพสูงกว่าในบริเวณใกล้เคียงมาก เช่น พัทยา ภูเก็ต หาดใหญ่ เชียงใหม่ ประชาชนที่มีรายได้ปานกลาง หรือต่ำกว่าดำเนินชีวิตอยู่ในเมืองท่องเที่ยวด้วยความยากลำบาก เพราะต้องซื้อสินค้าอุปโภค และบริโภคในราคาที่สูง

2. เกิดพฤติกรรมเปลี่ยนแบบ เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามา ทำให้คนในท้องถิ่นได้เห็นพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยว เช่น การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ทันสมัยมีชื่อเสียง การบริโภค สินค้าฟุ่มเฟือย จึงเกิดการเลียนแบบนักท่องเที่ยวขึ้น คนในท้องถิ่นพยายามหาซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย ตามอย่างนักท่องเที่ยว ทำให้เกิดพฤติกรรมค่าใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย

2. ด้านการเมือง

ข้อดี การท่องเที่ยวที่มีผลกระทบทางการเมือง มีดังนี้

1. การขยายตัวของนักท่องเที่ยวเข้าไปสู่ภูมิภาคหรือประเทศต่าง ๆ มากเท่าไร และเมื่อมี ชาวต่างถิ่นหรือต่างแดนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น นอกจากเป็นการลดสภาพการอยู่อย่างโดด เดี่ยวแล้ว เมื่อกลุ่มชนเหล่านั้นมีโอกาสพบปะสังสรรค์กันจะทำให้ความเป็นมิตรกระชับมันยิ่งขึ้น เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน ซึ่งจะส่งผลต่อความมั่นคงทางด้านการเมืองท้องถิ่นใน ประเทศหรือระหว่างประเทศ

ข้อเสีย การท่องเที่ยวที่มีผลกระทบทางการเมือง มีดังนี้

1. การเดินทางของกลุ่มชนเข้าไปท่องเที่ยวยังต่างแดน และได้เห็นความเจริญก้าวหน้าทางด้านต่าง ๆ ของประเทศที่ตนได้เดินทางไป เช่น ด้านการเมือง ประชากรของเขามีอิสระและเสรีภาพสูง จึงทำให้นักท่องเที่ยวเหล่านั้นนำกลับมาเปรียบเทียบกับประเทศของตน และในที่สุดจะกลายเป็นชนวนนำไปสู่การต่อต้านด้านรัฐบาลที่ปกครองประเทศต่อไป

2. การเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในกลุ่มชนที่มีพื้นฐานแตกต่างกัน แม้จะอยู่ในประเทศเดียวกันก็ไม่เกิดผลดีแต่อย่างใดคือ อาจนำไปสู่ความเข้าใจผิด และเกิดความไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกัน

3. ด้านสังคม

ข้อดี การท่องเที่ยวมีผลกระทบต่อกระทบต่อสังคม เช่น

1. การท่องเที่ยวทำให้ได้รับทราบถึง อารยะธรรมที่แตกต่างกันออกไป ช่วยให้ประชาชนได้เห็นถึงความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมประเพณีของแต่ละท้องถิ่นที่เดินทางไปถึง ซึ่งเปรียบเสมือนการทำให้เกิดความเข้าใจกันระหว่างประชาชนหรือระหว่างท้องถิ่น

2. เป็นการสร้างความมั่นคงให้กับประเทศ เพราะในสถานที่ที่นักท่องเที่ยวเดินทางไปถึงจะต้องมีการสร้างปัจจัยขั้นพื้นฐานต่าง ๆ เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา เพื่อช่วยสนองความต้องการ และการสร้างวัตถุสิ่งของเหล่านี้ จะช่วยขจัดปัญหาหรือภัยที่เกิดจากกม.แทรกซึม หรือบ่อนทำลายต่าง ๆ ได้อย่างดี นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างความเจริญให้แก่ท้องถิ่นได้อย่างมากอีกด้วย

ข้อเสีย การท่องเที่ยวมีผลกระทบต่อสังคม เช่น

1. ด้านศีลธรรม อาจกล่าวได้ว่ากิจกรรมการท่องเที่ยว จะเป็นตัวเร่งที่ทำให้เกิดความเข้มของปัญหาสังคมจากความแตกต่างระหว่างนักท่องเที่ยวกับชาวพื้นเมือง อาจทำให้เกิดปัญหาตามมา เช่น ปัญหาด้านอาชญากรรม ยาเสพติด และการประพฤติผิดทางศีลธรรม เป็นต้น

2. ความรู้สึกไม่ดีต่อนักท่องเที่ยวจากความแตกต่างทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และระดับการศึกษา จะทำให้ชาวพื้นเมืองหรือชาวชนบทมีความรู้สึกที่ตัวเองต่ำด้อย และด้อยโอกาสกว่าชาวเมือง จึงทำให้มีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อนักท่องเที่ยว

4. ด้านวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี

ข้อดี การท่องเที่ยวที่มีผลกระทบต่อทางด้านวัฒนธรรม – ขนบธรรมเนียมประเพณี มีดังนี้

1. ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมบางประการ ไม่ว่าจะเป็กรละเล่นพื้นบ้าน การแสดงที่บอกเล่าเรื่องราววัฒนธรรมประเพณี หรือเทศกาลต่าง ๆ ถือได้ว่าเป็นวัตถุศิลปะหรือสินค้าที่สำคัญของการท่องเที่ยวได้รับการส่งเสริมและอนุรักษ์ไว้ เพราะจะเป็นสิ่งที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวต่างถิ่นหรือต่างแดนได้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว มองเห็นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นของแปลกใหม่ตื่นตาตื่นใจน่าศึกษาเรียนรู้

2. เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมที่ดีต่อกันระหว่างนักท่องเที่ยวกับคนในท้องถิ่น ทำให้ นักเที่ยวได้เห็นวัฒนธรรมประเพณีที่งดงามของคนในท้องถิ่น เกิดกระบวนการเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนกัน โดยทั้งหมดอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจ ยอมรับและไม่ดูถูกในวัฒนธรรมที่ แตกต่างกัน

ข้อเสีย การท่องเที่ยวที่มีผลกระทบทางด้านวัฒนธรรม – ขนบธรรมเนียมประเพณี มีดังนี้

1. ความแตกต่างด้านวัฒนธรรม จะถูกนำมาใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้าเพื่อ สนองตอบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว เช่น การลอกเลียนแบบวิถีการดำเนินชีวิตของชาวชนบท ชาวพื้นเมืองหรือชาวเขาเผ่าต่าง ๆ ซึ่งนำมาแสดงในเมืองหรือตามศูนย์การค้า ทำให้ขาดความเป็น เอกลักษณะ และคุณค่าของวัฒนธรรมประเพณีที่นำมาจัดแสดง

2. ในบางท้องถิ่นที่มีนักท่องเที่ยวต่างแดน หรือต่างถิ่นเข้าไปใช้บริการมาก ๆ จะเป็นส่วน หนึ่งที่ทำให้คนท้องถิ่นเสียสิทธิที่พึงได้ไป เช่น ชายหาดบางแห่งในภูเก็ต จะเป็นสถานที่ท่องเที่ยว สำหรับชาวต่างประเทศโดยเฉพาะ และไม่ต้องรับนักท่องเที่ยวที่เป็นคนพื้นเมือง ทั้ง ๆ ที่สถานที่เหล่านี้ เป็นของคนไทยอย่างแท้จริง

5. ด้านสภาพแวดล้อม

ข้อดี การท่องเที่ยวที่มีผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. ได้รับความสนใจจากหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน หรือแม้แต่ผู้เกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมหรือมีการเข้าไปควบคุมเพื่อให้คงสภาพที่ดีเหมือนเดิม ให้มากที่สุด หรืออย่างน้อยก็ให้เกิดความเสียหายน้อยที่สุด

2. คนในท้องถิ่นเกิดการตื่นตัวในการรักษาสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้เพราะพวกเขาได้รับ ผลกระทบโดยตรงถ้าสิ่งแวดล้อมเกิดความเสื่อมโทรม เช่น ปัญหาขยะ น้ำเน่าเสีย

3. มีการช่วยกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมภายในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ของชุมชน เพราะหาก สถานที่ท่องเที่ยวใดมีปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับความเสื่อมโทรม ความสกปรก ก็จะไม่เป็นที่พึง ประสงค์ที่นักท่องเที่ยวจะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว

ข้อเสีย การท่องเที่ยวมีผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. จากการที่ประชากรเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ มากเกินกว่าที่สถานที่ ท่องเที่ยวแห่งนั้นจะรองรับได้ จะส่งผลให้สถานที่ท่องเที่ยวเสื่อมโทรม หรือถูกทำลายมากเกินกว่า ที่จะบูรณะให้คืนสภาพเดิมได้ เช่น ภูกระดึง ก็เคยประสบปัญหาเช่นนี้มาแล้ว ในปัจจุบันก็ได้มี การควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยว ยิ่งไปกว่านั้นกรณีที่นักท่องเที่ยวนำขยะต่าง ๆ ทิ้ง ไว้ตามสถานที่ท่องเที่ยวหรือแหล่งน้ำในบริเวณใกล้เคียง จะทำให้เกิดสิ่งสกปรก และน้ำในแหล่ง น้ำเกิดมลพิษ ซึ่งทำให้ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ โดยทั่วไปถูกทำลาย

2. บ่อยครั้งการเข้าไปพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ทำให้สภาพแวดล้อม และสภาพภูมิทัศน์ของสถานที่ท่องเที่ยว นั้น ๆ เสียไป ตามแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาส่วนใหญ่จะมีการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกไว้คอยบริการนักท่องเที่ยว เช่น โรงแรม รีสอร์ท ร้านอาหาร ซึ่งสิ่งก่อสร้างดังกล่าวมักสร้างโดยไม่มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมเดิม เช่น โรงแรมตามเชิงเขา และริมชายหาดมักสร้างให้มีลักษณะเป็นอาคารสูงจำนวนหลายสิบชั้น ทำให้บดบังทัศนียภาพอันสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว นั้น

โดยสรุปจากการตรวจเอกสารเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยว พบว่า สามารถแบ่งผลกระทบออกได้เป็น 3 ด้านหลัก ๆ คือ ผลกระทบทางชีวกายภาพ ผลกระทบทางเศรษฐกิจ และผลกระทบทางสังคม โดยผลกระทบส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นมักจะเป็น ไปในทิศทางลบ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ถ้ายอง ศรีทับทิม (2535) ศึกษาวิจัยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแคว จังหวัดกาญจนบุรี ผลการศึกษา พบว่าสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแคว อยู่ในสภาพที่เสื่อมโทรม แต่นักท่องเที่ยวชาวไทยยังมีความพึงพอใจกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมทางกายภาพตามธรรมชาติบริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแคว นอกจากนี้ ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุสถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ รายได้ จังหวัดที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน ประเภทกลุ่มนักท่องเที่ยว และจำนวนวันที่พักต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแคว จังหวัดกาญจนบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นเพศ เขตที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน ประสบการณ์การท่องเที่ยวสะพานต่าง ๆ จำนวนครั้งที่มาสะพานข้ามแม่น้ำแคว และกิจกรรมการพักผ่อนที่ต่างกัน ไม่มีผลที่ทำให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ สภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแคว แตกต่างกัน

สุรพล ปธานวนิช และคณะ (2536) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการท่องเที่ยว พบว่า บุคคลเมื่อมีอายุมากขึ้นมักนิยมที่จะท่องเที่ยวที่สะดวกสบาย ตลอดจนมีความพอใจในแหล่งท่องเที่ยวประเภทวัด และ โบราณสถานมากขึ้น นอกจากนี้ผู้ที่มียุสูง (36 ปีขึ้นไป) มักจะเดินทางท่องเที่ยวกับครอบครัวมากกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ ในขณะที่กลุ่มที่มีอายุน้อยมักจะนิยมท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด เนื่องจากมีอิสระในการท่องเที่ยว และไม่ต้องมีบทบาทหลักในการรับผิดชอบต่อครอบครัว และพบว่าผู้มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะท่องเที่ยวทะเล ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวแบบผ่อนคลาย นิยมเข้าพักในโรงแรม และมีระยะเวลาในการท่องเที่ยวมากกว่า ในขณะที่ผู้มีการศึกษาดำเนินความนิยมที่จะท่องเที่ยวป่าเขา น้ำตก หรือการท่องเที่ยวตามวัด และการ

ทำบุญ พฤติกรรมดังกล่าวอาจอธิบายได้โดยความผูกพันกับเรื่องประเภทของงานที่ทำ และรายได้ ซึ่งเป็นตัวบ่งบอกถึงหน้าที่ความรับผิดชอบ โอกาสที่อาจเป็นไปได้ และอำนาจในการซื้อบริการ ด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากผู้ที่มีการศึกษาด้อย่อมจะมีรายได้ที่สูง มีแนวโน้มที่จะทำงานในสำนักงาน มีรายได้ตลอดจนค่านิยม และวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน หรือมีตำแหน่งหน้าที่การงานที่ให้โอกาสได้ เดินทางไกลไปต่างจังหวัดมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่า

วิภาวดี วงษ์บริสุทธิ์ (2536) ได้ศึกษา ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อม ทางกายภาพ บริเวณชายหาดจอมเทียน เมืองพัทยา เป็นที่น่าวิตกว่าจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางมาพักผ่อนยังชายหาดจอมเทียนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม ทางกายภาพบริเวณชายหาดให้เสื่อมโทรมลงไปได้ ดังนั้น การศึกษาเพื่อให้ทราบถึงสภาพปัจจุบันของ สภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดจอมเทียนว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอย่างไร จึงเป็นความจำเป็นและผลที่ได้จากการศึกษานำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาบริเวณชายหาดจอมเทียนต่อไป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยนักท่องเที่ยวชาวไทย 200 คน และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ 20 คน การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมี โครงสร้าง การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติร้อยละ มัชฌิมเลขคณิต และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการศึกษาปรากฏดังนี้ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ค่อนข้างพึงพอใจสภาพแวดล้อมทาง กายภาพบริเวณชายหาดจอมเทียน ส่วนสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่นักท่องเที่ยวไม่พอใจได้แก่ จำนวนแผ่นป้ายสัญลักษณ์ การก่อสร้างอาคาร ตึกรามบ้านช่องตลอดแนวชายหาด การสร้าง โรงแรมและคอนโดมิเนียมและสภาพแวดล้อมโดยทั่ว ๆ ไปในปัจจุบัน

นอกจากนี้ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้และที่อยู่อาศัยต่างถิ่นมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบริเวณชายหาดจอมเทียนต่างกัน

วิจิตรา ชัยศรี (2537) ได้ทำการศึกษา ทศนคติของประชาชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยศึกษาว่าปัจจัยด้านอายุ อาชีพ การเป็นสมาชิก กลุ่ม/ ชมรม และภูมิลำเนา เดิมที่แตกต่างกันว่าจะมีอิทธิพล ต่อความคิดเห็นในผลกระทบมิติต่าง ๆ คือ เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมตามประเพณี การศึกษา ในเรื่องนี้ได้ทำการรวบรวม ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างกับหัวหน้าครัวเรือน จำนวน 162 ครัวเรือน ในเขตอำเภอ เมือง จำนวน 3 ตำบล 5 หมู่บ้าน ที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนั้นยังได้ทำการสัมภาษณ์เจาะลึก ผู้นำท้องถิ่น เพื่อที่จะทราบถึงผลกระทบของการพัฒนาการท่องเที่ยว ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้าน อายุ อาชีพ การเป็นสมาชิก กลุ่ม/ ชมรม และภูมิลำเนาเดิมที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อความคิดเห็นใน ผลกระทบของการพัฒนา การท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ประชาชนส่วนใหญ่มีความไม่แน่ใจ

ว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดแม่ฮ่องสอนจะทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจมากขึ้น ถึงแม้จะมีการสร้างงาน สร้างอาชีพ แต่ประชาชนในแหล่งปัญหาการเพิ่มขึ้นของหญิงบริการ สถานเริงรมย์ และปัญหาการลักเล็กขโมยน้อย น่าจะเป็นผลโดยตรงส่วนหนึ่งจากการพัฒนาการท่องเที่ยว สำหรับผลทางด้านวัฒนธรรมนั้น ประชาชนไม่แน่ใจว่า การฟื้นฟู และอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี เป็นผลมาจากการพัฒนาการท่องเที่ยว การเข้าร่วมกิจกรรมตามประเพณีของประชาชนยังเป็นไปตามประเพณีที่มาตั้งแต่เดิม โดยประชาชนส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญในกิจกรรมดังกล่าวอยู่

รัฐวุฒิ เจียมศรีพงษ์ (2541) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อมบริเวณหาดบางแสน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อม บริเวณหาดบางแสน ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อมบริเวณหาดบางแสน และศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมบริเวณหาดบางแสน โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ ประกอบการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งจะใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่เข้ามาในพื้นที่บริเวณหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี จำนวน 400 ราย ประกอบกับการสัมภาษณ์เจาะลึก ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการจัดสภาพแวดล้อมหาดบางแสน ในระดับปานกลาง จากการวิเคราะห์การผันแปร พบว่า ที่อยู่ปัจจุบัน ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด การรับรู้ ข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และกิจกรรมการท่องเที่ยวรายได้เฉลี่ยต่อเดือน การให้คุณค่าหาดบางแสน มีผลต่อความพึงพอใจต่อการจัดสภาพแวดล้อมบริเวณหาดบางแสนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นว่า บริเวณหาดบางแสนประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมบางประการ เช่น ปัญหาขยะมูลฝอย น้ำทะเลไม่สะอาด และการเปลี่ยนแปลงคุณภาพน้ำทะเล อันเนื่องมาจากปรากฏการณ์จี่ปลาวาฬมูลฝอย น้ำทะเลไม่สะอาด และการเปลี่ยนแปลงคุณภาพน้ำทะเล อันเนื่องมาจากปรากฏการณ์จี่ปลาวาฬ นอกจากนี้ยังได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมบริเวณหาดบางแสนไว้ดังนี้คือ การพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงใด ๆ บริเวณหาดบางแสน ควรรักษาความเป็นธรรมชาติของหาดบางแสนไว้ให้มากที่สุด ตลอดจนควรดูแลรักษาสภาพแวดล้อมหาดบางแสน โดยเฉพาะในด้านการรักษาความสะอาดของชายหาดและน้ำทะเล ควรรักษาภาพพจน์ และความเป็นเอกลักษณ์ของหาดบางแสนให้คงอยู่

พัฒนพงษ์ พงษ์ทองเจริญ (2541) ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมานครประวัติศาสตร์ พระนครศรีอยุธยา โดยทำการเก็บข้อมูลจาก

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมานครประวัติศาสตร์ พระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับความสะอาดสบายในการเดินทางมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมาคือ ความงดงามของสถาปัตยกรรม และโบราณสถานร้อยละ 51.5 การมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ควรค่าแก่การสักการะ ร้อยละ 51 และให้ความสำคัญกับกิจกรรมเสริมด้านการท่องเที่ยว และมีค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการท่องเที่ยว การโฆษณาประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยว และศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวในระดับปานกลาง

สิรินาถ นุชชัยเหล็ก (2541) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติในจังหวัดเชียงใหม่ และภูเก็ต พบว่านักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทางไปยังภูเก็ตมากกว่าเชียงใหม่ เกิดจากเชียงใหม่ มีการพัฒนาความเป็นเมืองสูงอย่างรวดเร็วจนเกิดความสูญเสียเอกลักษณ์ของท้องถิ่น และยังประสบปัญหาต่อเนื่องอีกได้แก่ ปัญหาการจราจรติดขัด ส่วนที่สองเป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ทั้งทางด้านบวก และด้านลบกับภูมิลำเนา ผลปรากฏว่าในจังหวัดเชียงใหม่ปัจจัยทางบวกวัฒนธรรม และประเภทที่เป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น และปัญหาขาดการประชาสัมพันธ์ที่เพียงพอมีความสัมพันธ์กับภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ส่วนจังหวัดภูเก็ตปัจจัยทางด้านบวกในด้านสภาพอากาศที่ดี ความเป็นมิตรและอบอุ่น สิ่งแวดล้อมที่ดี และการอาบแดด ปัจจัยด้านลบในด้านอาชญากรรม และปัญหาขาดการประชาสัมพันธ์ที่เพียงพอ

สุวิพร ภัททาพรนันท์ (2541) ศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติ ในจังหวัดกาญจนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติของจังหวัดกาญจนบุรี ที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยศึกษาตัวแปร ภูมิลำเนา เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ รายได้ การได้รับข้อมูลข่าวสาร จำนวนครั้งของการท่องเที่ยวต่อปี ประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมด้านสิ่งแวดล้อม ลักษณะการท่องเที่ยว และความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติเอราวัณ อุทยานแห่งชาติไทรโยค อุทยานแห่งชาติเฉลิมรัตนโกสินทร์ อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติเขาแหลม รวม 390 ตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มากกว่าความรู้เรื่องการจัดการ การมีส่วนร่วมของประชาชน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บวก หรือส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ระดับปานกลางถึงสูง โดยมีทัศนคติต่อการให้สิ่งแวดล้อมศึกษาในทิศทางบวกสูงสุด ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะให้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในอุทยานแห่งชาติของจังหวัดกาญจนบุรีควรให้ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมศึกษากับนักท่องเที่ยว โดยมีกระบวนการเรียนรู้และมีหลักสูตรชัดเจน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามี

ส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก

ปวีณา โทนแก้ว (2542) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่กำหนดรูปแบบการใช้จ่ายในการท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทย จากการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทยคือ เพศของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์เชิงลบกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว คือนักท่องเที่ยวหญิงจะมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมากกว่าเพศชาย จากค่าสถิติของอายุ นักท่องเที่ยวพบว่าอายุมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวคือ เมื่อนักท่องเที่ยวมีอายุมากขึ้นจะมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมากขึ้น นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญา และระดับปริญญาตรี จะมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมากกว่าระดับการศึกษาอื่น นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพลูกจ้าง หรือพนักงานเอกชน อาชีพรับราชการรัฐวิสาหกิจ อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว และอาชีพแม่บ้านหรือทำงานในครอบครัว จะมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ และรายได้ของนักท่องเที่ยว พบว่าเมื่อนักท่องเที่ยวมีรายได้เพิ่มขึ้นจะมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

มัลลิกา เกื้อปัญญา (2542) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้ง จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคาดหวังต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้งระดับปานกลาง และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้งระดับปานกลาง

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวในด้านเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และภูมิลำเนาที่ต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในการท่องเที่ยวหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้ง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวในด้านอายุ อาชีพ และภูมิลำเนาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวในด้านเพศ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในการท่องเที่ยวหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้ง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ฉันทิชา วรรณภนอม (2544) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเลือกเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ จากการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวเพื่อต้องการพักผ่อนเป็นเหตุผลสำคัญที่สุด และเห็นว่าประเทศไทยมีจุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย โดยมีโทรทัศน์เป็นสื่อที่สำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ลำดับต่อมาคืองบประมาณ ค่าครองชีพ ระยะเวลา การเตรียมความพร้อม ระยะทาง สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

และความพร้อมในการรองรับด้าน โครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ของแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมี ปัจจัยสอดแทรกที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเบี่ยงเบนการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยให้หันมา เลือกลงทุนท่องเที่ยวภายในประเทศคือ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ โดยมีความเห็น ว่าในภาวะที่เงินบาทมีค่าอ่อนตัวลง หรือเงินบาทมีค่าน้อยลงสามารถแลกเปลี่ยนเป็นเงินตรา ต่างประเทศได้น้อยลง มีอิทธิพลในระดับมากต่อการทำให้คนไทยหันมาเดินทางท่องเที่ยว ภายในประเทศมากขึ้น

อุดมศักดิ์ แนวจิตร (2544) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวัง และความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ธรรมชาติอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ผล การศึกษารูปได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มาจากอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนส่วนใหญ่มีความคาดหวังและ ความพึงพอใจต่อการจัดสภาพแวดล้อมอุทยานฯ ด้านพื้นที่ การมีส่วนร่วม ในระดับมาก แต่กลับมี ความคาดหวังและความพึงพอใจเพียงปานกลางต่อการจัดการรวมทุกด้าน และกิจกรรมเพื่อศึกษา ธรรมชาติ

ผลการศึกษาด้านปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ภูมิฐานะ และความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ไม่มีผลอย่างใดต่อความคาดหวัง และความพึงพอใจของ กลุ่มตัวอย่างต่อการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวัง กับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อ การจัดการสภาพแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งด้านพื้นที่ ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรมเพื่อ การศึกษาธรรมชาติ และการมีส่วนร่วม พบว่าความคาดหวัง กับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างมี ความสัมพันธ์กันในเชิงบวก หรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้ง 4 ด้าน

วิจิต อูทะ โขก (2544) ได้ศึกษา ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อ การเข้าร่วมกิจกรรมล่องแก่งน้ำว้า อำเภอแม่จรม จังหวัดน่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมิน ความรู้ความเข้าใจด้านการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าร่วมกิจกรรมล่องแก่ง น้ำว้า เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของนักท่องเที่ยวกับความคาดหวังที่มี ต่อ การเข้าร่วมกิจกรรม และเพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างความคาดหวังกับความพึงพอใจ ของ นักท่องเที่ยวในการประกอบกิจกรรมล่องแก่ง โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อ ศึกษากลุ่ม ตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าร่วมกิจกรรมล่องแก่งน้ำว้า อำเภอ แม่จรม จังหวัดน่าน จำนวน 200 คน วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติการวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยใช้ระเบียบวิธีทางสถิติการแจกแจง ความถี่ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์เชิงประมาณ เพื่อทดสอบสมมติฐานใช้คำนวณด้วยค่าไคสแควร์ และสถิติ t-Test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมกิจกรรม จำนวนร้อยละ 54.5 มีความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอยู่ในระดับดี การศึกษาระดับ

ปริญญาตรี มีจำนวนมากที่สุดร้อยละ 44.5 อายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวนร้อยละ 34.5 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นข้าราชการ และรัฐวิสาหกิจ จำนวนร้อยละ 35.5 มีรายได้เฉลี่ย ต่อเดือน 2,501-7,500 บาท จำนวนร้อยละ 41.5 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้านความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับความคาดหวังที่มีต่อการ เข้าร่วมกิจกรรมในด้านต่าง ๆ พบว่า ความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังในการจัดการท่องเที่ยวเพื่อรักษา ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และในด้านอรรถาธิบายของคนในท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 กล่าวคือนักท่องเที่ยวที่มีความรู้ความเข้าใจดีจะมีความคาดหวังมาก ในประเด็นดังกล่าว ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีความรู้จะไม่มี ความคาดหวังหรือมีความ คาดหวังน้อยตาม ไปด้วย ดังนั้น ควรเน้นให้มีการจัดการการท่องเที่ยวให้ สอดคล้องกับ ความรู้ความเข้าใจของนักท่องเที่ยว สำหรับผลการศึกษา เรื่องความแตกต่างระหว่าง ความคาดหวังกับความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมท่องเที่ยว พบว่านักท่องเที่ยวมีความคาดหวังในการ จัดการสื่อความหมายธรรมชาติ ด้านความประทับใจธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อมของถ้ำน้ำว่า ด้านการรักษาความปลอดภัย ด้านการบริการอาหารเครื่องดื่มและในด้าน ค่าใช้จ่ายในการ ร่วมกิจกรรมแตกต่างกับความพึงพอใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยว มีความคาดหวังมากเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว ในขณะที่ความพึงพอใจที่ได้รับจริงเมื่อ ได้เข้าร่วมกิจกรรมท่องเที่ยวมีน้อยกว่า อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงควร จะให้มีการจัดการด้านความคาดหวังของนักท่องเที่ยวให้มีความสอดคล้องกับความพึงพอใจ

นัยนา คำกันศิลป์ (2545) ได้ทำการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มี ต่อราคา และการบริการนำเที่ยวแบบเหมาจ่ายประเภทเรือสำราญ กรณีศึกษาเรือรอยัล ไดมอนด์ สรุปผลการศึกษาพบว่า ในด้านของระดับความพึงพอใจนั้น ส่วนใหญ่จะมีความพึงพอใจมากในเรื่องของทักษะของพนักงาน ความมีอรรถาธิบาย ความเพียงพอของพนักงาน รวมทั้งรายการอาหาร และมีความพึงพอใจระดับปานกลางในเรื่องสภาพของห้องอาหาร ความสะอาดของเรือ สภาพ ห้องพัก สิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมเสริม และ ความเหมาะสมของราคากับบริการที่ได้รับ โดยส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะจากนักท่องเที่ยวว่าจะ มีการปรับปรุงทางด้านห้องพักมากที่สุด ซึ่งสรุปได้ว่าความพึงพอใจโดยรวมของการบริการนำเที่ยวแบบเหมาจ่ายประเภทเรือสำราญรอยัล ไดมอนด์จากการศึกษาครั้งนี้ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ผลการศึกษาพบว่าการรับรู้ข่าวสารของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวประเภทเรือสำราญจากการบอกเล่าปากต่อปาก ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะว่า ควรให้ความสำคัญต่อ

สื่อการประชาสัมพันธ์ทางด้านนี้ให้มาก โดยการรักษา และพัฒนาคุณภาพบริการที่ได้อยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น เพื่อสร้างความพึงพอใจสูงสุด และความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยว ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการบอกเล่าจากปากต่อปากหลังจากได้มีการใช้บริการประเภทเรือสำราญนี้แล้ว

วิยะดา เสรวิชัยสวัสดิ์ (2545) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริการของธุรกิจนำเที่ยว ทางเรือล่องแม่น้ำโขง กรณีศึกษาแม่ฮ่องสอนทัวร์ ผลการศึกษารูปได้ว่าระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริการของธุรกิจนำเที่ยวทางเรือล่องแม่น้ำโขงอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความชำนาญของกัปตันเดินเรือ ประสบการณ์ที่ได้รับตลอดระยะเวลาเดินเรือ พิธีตรวจคนเข้าเมืองและด่านศุลกากรในประเทศไทย เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวพึงพอใจมาก

ส่วนสิ่งที่นักท่องเที่ยวพึงพอใจค่อนข้างน้อย ได้แก่ ความสะอาดของห้องน้ำ การกำจัดขยะที่ไม่เหมาะสม และพิธีตรวจคนเข้าเมืองของประเทศจีน และสปป.ลาว

เสาวนีย์ กันทะแสน (2545) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวัง และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อม และกิจกรรมทางการท่องเที่ยว กรณีศึกษาหมู่บ้านรวมมิตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคาดหวังมากต่อการจัดสภาพแวดล้อม และกิจกรรมทางการท่องเที่ยวหมู่บ้านรวมมิตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมากต่อการจัดสภาพแวดล้อม และกิจกรรมทางการท่องเที่ยวหมู่บ้านรวมมิตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย แต่ในด้านความคาดหวังของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อม และกิจกรรมทางการท่องเที่ยวหมู่บ้านรวมมิตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกทุก ๆ กรณีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวในด้านเพศ อายุ และภูมิภาคที่ต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดสภาพแวดล้อม และกิจกรรมทางการท่องเที่ยวหมู่บ้านรวมมิตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวในด้านเพศ อายุ และภูมิภาคที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดสภาพแวดล้อม และกิจกรรมทางการท่องเที่ยวหมู่บ้านรวมมิตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศศิธร สามารด (2545) ทำการวิจัยเรื่องความพึงพอใจ และพฤติกรรมการของนักท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 25-34 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพพนักงานเอกชน/ รับจ้าง มีรายได้ระหว่างเดือน 10,000 - 20,000 บาท มากที่สุด นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว สถานที่พักแรมคือโรงแรม ใช้เวลาว่างช่วงวันหยุดตามเทศกาลในการเดินทางมาท่องเที่ยว ประเภทกิจกรรมที่ชอบคือ การดำน้ำ/ ชมปะการัง จำนวนเงินที่นักท่องเที่ยวใช้จ่ายมากที่สุดคือ 4,001 - 5,000 บาท และสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการให้

ปรับปรุงมากที่สุดคือ ความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวน 1 ครั้งในระยะเวลา 3 ปี ใช้เวลาอยู่ในจังหวัดกระบี่ประมาณ 3 - 5 วัน และส่วนใหญ่ นักท่องเที่ยวมีความตั้งใจว่าในอนาคตจะมาท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่อีกแน่นอน

ไพฑูรย์ ปานทอง (2546) การศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พบว่านักท่องเที่ยวเป็นเพศชาย และเพศหญิงจำนวนใกล้เคียง ส่วนใหญ่มีอายุ 15-24 ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี เป็นนักเรียนนักศึกษา และอาศัยอยู่ในเขตตะวันตก โดยส่วนใหญ่เคยมาท่องเที่ยวมากกว่า 5 ครั้ง นิยมมาในวันหยุดเทศกาล ส่วนมากจะไม่พักแรมค้างคืน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรให้มีการปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวมากที่สุดคือ ที่จอดรถ สิ่งอำนวยความสะดวก ห้องน้ำ ถนน และความสะอาด

เสริมสกุล เสรีจกิจ (2547) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดภูเก็ต การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 400 คน โดยใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม ถามความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว มีลักษณะเป็นมาตราส่วนค่า 5 ระดับ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป และมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท/ ธุรกิจส่วนตัว

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต เกี่ยวกับด้านปัจจัยพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านบริการนักท่องเที่ยว และด้านสินค้าของที่ระลึก ทั้งโดยรวม และจำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านสินค้าของที่ระลึก มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

สุรดี ชิดชอบ (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในเกาะช้าง จังหวัดตราด โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1. เพื่อศึกษาทัศนคติและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในเกาะช้าง 2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของกิ่งอำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด และ 3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวในเกาะช้าง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวภายในบริเวณเกาะช้าง ในช่วงเดือนตุลาคม ถึงเดือนพฤศจิกายน 2547 จำนวน 200 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบไคสแควร์ ผลการศึกษาพบว่า 1. นักท่องเที่ยวมีทัศนคติและความพึงพอใจต่อ

การท่องเที่ยว ณ เกาะช้าง จังหวัดตราดในด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านที่พัก และด้านการบริการ ในภาพรวม และรายชื่อ นักท่องเที่ยวที่มีความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ยกเว้นในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวภายในเกาะที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์พึงพอใจมาก

2. การประชาสัมพันธ์ การให้บริการด้านที่พัก และการให้บริการทั่วไป มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .053 แนวทางการแก้ไข ปรับปรุง ข้อเสนอแนะในการพัฒนาให้กิ่งอำเภอเกาะช้างมีชื่อเสียง เป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ประกอบด้วย เพิ่มถึงขยะ ที่จอดรถสาธารณะ ขยายเส้นทางให้กว้างขึ้นประชาสัมพันธ์ที่รวดเร็ว และข้อมูลทันสมัย ครอบคลุมความต้องการของนักท่องเที่ยว และไฟฟ้าสาธารณะ ด้านการพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วย การรักษาความสะอาด ราคาห้องพัก เพิ่มการให้บริการด้านการคมนาคม ความปลอดภัยและพัฒนาจุดชมวิวกิ่งอำเภอให้มากขึ้น

สมมุติฐานการวิจัย

1. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีความแตกต่างกันตามเพศ
2. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีความแตกต่างกันตามอายุ
3. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีความแตกต่างกันตามสถานภาพ
4. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีความแตกต่างกันตามระดับการศึกษา
5. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีความแตกต่างกันตามอาชีพ
6. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีความแตกต่างกันตามรายได้เฉลี่ย
7. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีความแตกต่างกันตามภูมิลำเนา
8. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีความแตกต่างกันตามความถี่ในการเดินทาง

9. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมง
อ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีความแตกต่างกันตามช่วงอายุประชาชนสัมพันธ์

10. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมง
อ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีความแตกต่างกันตามค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

11. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมง
อ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีความแตกต่างกันตามลักษณะการเดินทาง

12. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมง
อ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีความแตกต่างกันตามพาหนะที่ใช้เดินทาง

13. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมง
อ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีความแตกต่างกันตามการพักผ่อน

14. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมง
อ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีความแตกต่างกันตามเหตุผลในการท่องเที่ยว

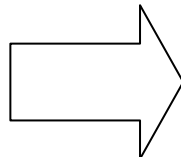
กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (IV)

ตัวแปรตาม (DV)

นักท่องเที่ยว

- เพศ
- อายุ
- สถานภาพ
- การศึกษา
- อาชีพ
- รายได้
- ภูมิลำเนา
- ความถี่ในการเดินทาง
- ช่วงอายุสัมพันธ์
- ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
- ลักษณะการเดินทาง
- พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง
- การพักผ่อน
- เหตุผลในการท่องเที่ยว

ความพึงพอใจต่อการจัดการท่องเที่ยว
โดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำ
เทียบเรือประมงของตำบลอ่างศิลา

1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ
2. ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่
3. ด้านสินค้าและบริการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความพึงพอใจ ความหมายซึ่งสรุปความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งในเชิงประเมินค่า ซึ่งจะเห็นว่าแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจนี้ เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับทัศนคติอย่างแยกกันไม่ออก โดยความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกของทัศนคติ ซึ่งไม่จำเป็นต้องแสดงหรืออธิบายเชิงเหตุเสมอไปก็ได้

การท่องเที่ยวโดยชุมชน หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปตามแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์ และมีการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม โดยมีการควบคุมผลกระทบและสร้างบรรยากาศของการศึกษาเรียนรู้ ธรรมชาติแวดล้อม พร้อมให้ชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์ เพื่อเพิ่มพูนคุณภาพชีวิต

นักท่องเที่ยว (Tourist) หมายถึง ผู้ที่เดินทางมาเที่ยวที่ตลาดขายของฝากทำเทียมเรือประมงอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เป็นการเดินทางไปเยือนชั่วคราวด้วยความสมัครใจ มิได้เดินทางไปประกอบอาชีพหารายได้แต่อย่างใด

ตลาดขายของฝากทำเทียมเรือประมงอ่างศิลา หมายถึง ตลาดขายของฝากที่ทำเทียมเรือประมงของตำบลอ่างศิลา ซึ่งสินค้าที่วางขายส่วนใหญ่เป็นสินค้าอุปโภคบริโภค เช่น เสื้อผ้า อาหาร รวมทั้งของที่ระลึกต่าง ๆ โดยขายตามสองฝั่งของท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา และที่ชุมชนขายของบริเวณลานจอดรถ

เพศ หมายถึง เพศของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่ตลาดขายของฝากทำเทียมเรือประมงอ่างศิลา

อายุ หมายถึง อายุของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่ตลาดขายของฝากทำเทียมเรือประมงอ่างศิลา

สถานภาพ หมายถึง สถานภาพของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่ตลาดขายของฝากทำเทียมเรือประมงอ่างศิลาว่าได้ผ่านการสมรสมาแล้วหรือไม่

การศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่ตลาดขายของฝากทำเทียมเรือประมงอ่างศิลา

อาชีพ หมายถึง อาชีพของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่ตลาดขายของฝากทำเทียมเรือประมงอ่างศิลา

รายได้ หมายถึง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่ตลาดขายของฝากทำเทียมเรือประมงอ่างศิลา

ภูมิถิ่น หมายถึง ภาคที่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่ตลาดขายของฝากทำเทียมเรือประมงอ่างศิลาพักอาศัยอยู่

ความถี่ในการเดินทาง หมายถึง จำนวนครั้งที่นักท่องเที่ยวได้เดินทางมาเที่ยวที่ตลาดขายของฝากทำเทียมเรือประมงอ่างศิลาในช่วงสองปีที่ผ่านมา

ข่าวประชาสัมพันธ์ หมายถึง ช่องทางที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้รู้จักถึงตลาดขายของฝากทำเทียมเรือประมงอ่างศิลา

ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง หมายถึง ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่ตลาดขายของฝากทำเทียมเรือประมงอ่างศิลาได้ใช้ไปตลอดระยะเวลาการเดินทางครั้งนี้

ลักษณะการเดินทาง หมายถึง การเดินทางของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่ตลาดขายของฝากทำเทียมเรือประมงอ่างศิลาครั้งนี้ นักท่องเที่ยวเดินทางมากับใคร

พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง หมายถึง พาหนะที่นักท่องเที่ยวใช้ในการเดินทางมาเที่ยวที่ตลาดขายของฝากทำเทียมเรือประมงอ่างศิลา

การพักผ่อน หมายถึง นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่ตลาดขายของฝากทำเทียมเรือประมงอ่างศิลาได้มีพักผ่อนหรือไม่

เหตุผลในการท่องเที่ยว หมายถึง เหตุผลที่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่ตลาดขายของฝากทำเทียมเรือประมงอ่างศิลาเพราะเหตุใด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษา ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสินค้าและบริการของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา จังหวัดชลบุรี โดยมีวิธีการศึกษาดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้คือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวภายในตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในระหว่างเดือนเดือนธันวาคม 2553 - มีนาคม 2554

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง พิจารณาจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ได้เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ซึ่งมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวโดยประมาณ จำนวน 15,000 - 25,000 คนต่อสัปดาห์โดยคำนวณจากสูตร Yamane's ในระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้ผลดังต่อไปนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{(1+Ne^2)}$$

เมื่อ N = ขนาดของประชากร

n = ขนาดของตัวอย่าง

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่กำหนดไว้

= 0.05

n = 15,000

$1 + 15,000 (0.05)^2$

= 399.97

ดังนั้น กลุ่มประชากรการศึกษาที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของยามานัน นั้นจะเก็บจำนวนประชากรสูงสุดที่จำนวน 400 ชุด ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวที่ได้เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณตลาดขายของฝากทำเทียมเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้ศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวบริเวณตลาดขายของฝากทำเทียมเรือประมงอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยมีโครงสร้างรายละเอียดของคำถามที่มีคำตอบชัดเจน (Structure Questionnaire) และคำถามที่ให้ผู้ตอบสามารถตอบได้โดยอิสระ แบบสอบถามมีโครงสร้างและองค์ประกอบดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้และค่าใช้จ่าย จำนวนครั้งที่เคยมา การเดินทางเป็นกลุ่มหรือเดี่ยว การใช้พาหนะเดินทาง ระยะเวลาในการท่องเที่ยว ลักษณะคำถามจะเป็นลักษณะคำถามปลายเปิดผสมกับคำถามปลายปิด

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียมเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยเนื้อหาจะสอบถามด้านต่าง ๆ ทั้งหมด 3 ด้าน คือ

- ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
- ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่
- ด้านสินค้าและบริการ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะหรือข้อเสนอแนะ

การตรวจสอบแบบสอบถาม

ก่อนนำแบบสอบถามไปใช้ในการสัมภาษณ์จริง คณะผู้วิจัยได้ทดสอบแบบสอบถามเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง โดยนำแบบสอบถามไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาได้ตรวจแก้ไขเพื่อให้ตรงตามเนื้อหา และวัตถุประสงค์ของการวิจัย ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้ในการสำรวจจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ได้รวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลพื้นฐานของตลาดขายของฝากทำเทียนเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เพื่อจะได้อรรถาธิบายถึงความพึงพอใจในด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สินค้าและบริการ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของตลาดขายของฝากทำเทียนเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการในระหว่างเดือนธันวาคม 2553 – มีนาคม 2554 รวบรวมข้อมูลได้ทั้งหมด 400 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการนำแบบสอบถามไปสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวโดยผู้วิจัย โดยทางเทศบาลตำบลอ่างศิลาได้จัดเจ้าหน้าที่ชี้แจงข้อมูล โดยพาไปดูสถานที่จริงก่อนดำเนินการเพื่อที่จะให้ผู้วิจัยทราบ ถึงสภาพพื้นที่ สินค้าและบริการของตลาดขายของฝากทำเทียนเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เพื่อจะได้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และมีความเข้าใจถูกต้องตรงกัน

ดำเนินการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวที่กำลังจับจ่ายใช้สอย ชื่อสินค้า ในบริเวณตลาดขายของฝากทำเทียนเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี หลังจากที่ได้รับข้อมูลของแต่ละบุคคลในแต่ละวันผู้วิจัยจะรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมด และทำการตรวจสอบความสมบูรณ์และถูกต้องอีกครั้ง

สำหรับการสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้คำนึงถึงการสุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะกระจายเพื่อให้ได้ตัวอย่างที่มีความแตกต่างหลากหลาย โดยคำนึงถึงพื้นฐานความเป็นจริงของตลาดขายของฝากทำเทียนเรือประมงอ่างศิลาดังนี้

1. ตลาดเปิดทุกวัน โดยไม่มีวันหยุด
2. นักท่องเที่ยวจะมีจำนวนมากในวันเสาร์ - อาทิตย์และวันหยุดราชการ ส่วนในวันจันทร์ - ศุกร์จะมีจำนวนน้อยกว่า

ทางผู้วิจัยจึงได้กำหนดตัวอย่าง วันจันทร์ - ศุกร์ วันละ 10 ชุด ส่วนในวันเสาร์ และวันอาทิตย์วันละ 25 ชุด ดังนั้นจะได้ตัวอย่างสัปดาห์ละ 100 ชุด โดยเพื่อให้ได้ตัวอย่างรวม 400 ชุด ผู้วิจัยจึงใช้เวลาในการรวบรวมแบบสัมภาษณ์รวม 4 สัปดาห์ โดยในแต่ละวันที่ทำการแจกแบบสอบถามผู้วิจัยก็จะมีการกระจายดังต่อไปนี้ โดย วันจันทร์, วันพุธ, วันศุกร์ และวันเสาร์นั้น ผู้วิจัยจะเก็บตัวอย่างในช่วงเช้า ส่วนในวันอังคาร, วันพฤหัสบดีและวันอาทิตย์นั้นผู้วิจัยจะเก็บตัวอย่างในช่วงบ่าย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาอิสระครั้งนี้ได้อาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการศึกษาทางสถิติโดยมีการคำนวณ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้และค่าใช้จ่าย ภูมิลำเนา จำนวนครั้งที่เคยมา การเดินทางเป็นกลุ่มหรือเดี่ยว จำนวนเพื่อนร่วมทาง การใช้พาหนะเดินทาง เหตุผลในการท่องเที่ยว รูปแบบการท่องเที่ยว ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency Distribution) และการกระจายร้อยละ (Percentage Distribution)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวตลาดชายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ใช้สถิติวิเคราะห์เชิงอนุมาน โดยการคำนวณเลขคณิต

การวัดระดับความพึงพอใจของปัจจัยต่าง ๆ ใช้มาตรา ไทเคอริท สเกล ซึ่งลักษณะคำถามมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ ความพึงพอใจน้อยที่สุด ความพึงพอใจน้อย ความพึงพอใจปานกลาง ความพึงพอใจมาก ความพึงพอใจมากที่สุด

ผู้วิจัยได้กำหนดระดับคะแนนและระดับค่าเฉลี่ยในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ระดับความพึงพอใจ	ระดับคะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

การวัดค่าคะแนนระดับความพึงพอใจ สามารถหาได้จากนำผลรวมของคะแนนในแต่ละกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด นำมาหาค่าเฉลี่ยและแปลความหมายค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ โดยกำหนดระดับความพึงพอใจออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีคะแนนในแต่ละระดับชั้น แบ่งออกได้เป็นช่วง ๆ ดังนั้นในแต่ละระดับจะมีคะแนนอันตรภาคชั้น (Class Interval) ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{พิสัย (Range)} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถกำหนดช่วงค่าเฉลี่ยการให้ความพึงพอใจ เพื่อวิเคราะห์ผลแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย
4.21-5.00	มากที่สุด
3.41-4.20	มาก
2.61-3.40	ปานกลาง
1.81-2.60	น้อย
1.00-1.80	น้อยที่สุด

สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอในรูปแบบของตาราง ประกอบคำบรรยาย

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะหรือข้อเสนอแนะ ในด้านต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวมาที่มีต่อตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาแก้ไขปรับปรุงให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจสูงสุดต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์หาข้อมูลทางสถิติโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ มาคำนวณหาค่าทางสถิติเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน โดยใช้สถิติด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างตัวแปร 2 กลุ่ม โดยทดสอบค่า t - Test
2. ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยใช้การทดสอบ F - test

เมื่อพบว่าค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้ Fisher's LSD test

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสินค้าและบริการของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา จังหวัดชลบุรี เป็นผลจากการวิเคราะห์จากแบบสอบถามจำนวน 400 ราย ผลการวิจัยสามารถนำเสนอออกเป็นส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

SD แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

t แทน ค่าสถิติในการแจกแจงแบบที

F แทน ค่าสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว

p แทน ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อน

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ (n = 400)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	198	49.50
หญิง	202	50.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยงที่ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิงมากที่สุด จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 508.50 และเป็นเพศชาย จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.50

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ (n = 400)

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	47	11.75
21 - 30 ปี	142	35.50
31 - 40 ปี	108	27.00
41 - 50 ปี	53	13.25
50 ปีขึ้นไป	50	12.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยงที่ตอบแบบสอบถาม มีอายุระหว่าง 21-30 ปีมากที่สุด จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 รองลงมาคือ มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.25 มีอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และมีอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ (n = 400)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	206	51.50
สมรส	187	46.75
หม้าย	2	0.50
หย่าร้าง/แยกกันอยู่	5	1.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยงที่ตอบแบบสอบถาม มีสถานภาพโสดมากที่สุด จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.50 มีสถานภาพสมรส จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 46.75 มีสถานภาพหย่าร้าง/ แยกกันอยู่ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 และมีสถานภาพหม้าย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา (n = 400)

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	14	3.50
มัธยมศึกษาตอนต้น	44	11.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	92	23.00
ระดับ ปวส./อนุปริญญา	57	14.25
ระดับปริญญาตรี	146	36.50
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	47	11.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยงที่ตอบแบบสอบถาม มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 รองลงมาคือ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 มีการศึกษาระดับระดับ ปวส./อนุปริญญา จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25 มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 และมีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ (n = 400)

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกร	24	6.00
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	77	19.25
ค้าขาย/เจ้าของกิจการ	68	17.00
พนักงานบริษัทเอกชน	152	38.00

ตารางที่ 5 (ต่อ)

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับจ้างทั่วไป	5	1.25
นักเรียน/นักศึกษา	74	18.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มากที่สุด จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 รองลงมาคือ ประกอบอาชีพรับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.25 เป็นนักเรียน/ นักศึกษา จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 ประกอบอาชีพค้าขาย/ เจ้าของกิจการ จำนวน 68 คน คิดเป็น 17.00 ประกอบอาชีพเกษตรกรรวม จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 และประกอบอาชีพ รับจ้างทั่วไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (n = 400)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	61	15.25
5,000 - 10,000 บาท	126	31.50
10,001 - 20,000 บาท	127	31.75
20,001 - 35,000 บาท	55	13.75
35,001 - 50,000 บาท	16	4.00
50,001 บาทขึ้นไป	15	3.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถาม มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท มากที่สุด จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 รองลงมาคือ มีรายได้ ระหว่าง 5,000 - 10,000 บาท จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.25 มีรายได้ระหว่าง 20,001 - 35,000 บาท จำนวน 55 คน คิดเป็น

ร้อยละ 13.75 มีรายได้ระหว่าง 35,001 - 50,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 และมีรายได้มากกว่า 50,001 บาทขึ้นไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิลำเนา (n = 400)

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
ภาคเหนือ	54	13.50
กรุงเทพฯ และปริมณฑล	186	46.50
ภาคตะวันออก	39	9.75
ภาคตะวันตก	49	12.25
ภาคใต้	29	7.25
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (อีสาน)	43	10.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถาม มีภูมิลำเนาจากกรุงเทพฯ และปริมณฑล มากที่สุด จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 รองลงมาคือ มีภูมิลำเนาจากภาคเหนือ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 มีภูมิลำเนาจากภาคตะวันตก จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.25 มีภูมิลำเนาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (อีสาน) จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.75 มีภูมิลำเนาจากภาคตะวันออก จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.75 และมีภูมิลำเนาจากภาคใต้ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงเวลา 2 ปีที่ผ่านมา (n = 400)

ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงเวลา 2 ปีที่ผ่านมา	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ครั้ง	57	14.25
6 – 10 ครั้ง	215	53.75
11 – 15 ครั้ง	102	25.50
16 – 20 ครั้ง	14	3.50

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยวใน ช่วงเวลา 2 ปีที่ผ่านมา	จำนวน	ร้อยละ
21 – 25 ครั้ง	7	1.75
มากกว่า 25 ครั้ง	5	1.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถาม มีความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงเวลา 2 ปีที่ผ่านมา จำนวน 6-10 ครั้ง มากที่สุด จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 53.75 รองลงมาคือ ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงเวลา 2 ปีที่ผ่านมา จำนวน 11-15 ครั้ง จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงเวลา 2 ปีที่ผ่านมา น้อยกว่า 5 ครั้ง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25 ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงเวลา 2 ปีที่ผ่านมา จำนวน 16 – 20 ครั้ง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงเวลา 2 ปีที่ผ่านมา จำนวน 21 – 25 ครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75 และความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงเวลา 2 ปีที่ผ่านมา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งข้อมูลตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา (n = 400)

แหล่งข้อมูลตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา	จำนวน	ร้อยละ
จากเพื่อน	232	58.00
บริษัททัวร์	49	12.25
หนังสือพิมพ์	36	9.00
วิทยุ	18	4.50
โทรทัศน์	50	12.50
อินเทอร์เน็ต	2	0.50
อื่นๆ	13	3.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถาม ทราบข้อมูลตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลามาจากเพื่อน มากที่สุด จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 รองลงมาคือ ทราบข้อมูลตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลามาจากโทรทัศน์ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ทราบข้อมูลตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลาจากบริษัททัวร์ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.25 ทราบข้อมูลตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลาจากหนังสือพิมพ์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ทราบข้อมูลตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลาจากวิทยุ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ทราบข้อมูลตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลาจากแหล่งอื่น ๆ เช่น มานอง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25 และทราบข้อมูลตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลาจากอินเทอร์เน็ต จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ค่าใช้จ่ายรวมตลอดการเดินทางที่คาดว่าจะต้องใช้ไปในการเดินทางครั้งนี้ (รวมค่าใช้จ่ายทุกอย่างเช่น ค่ารถ ค่าอาหาร ค่าที่พัก เป็นต้น) (n = 400)

ค่าใช้จ่ายรวมตลอดการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000 บาท	67	16.75
1,001 - 3,000 บาท	172	43.00
3,001 - 5,000 บาท	78	19.50
5,001 - 10,000 บาท	30	7.50
มากกว่า 10,000 บาท	53	13.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามคาดว่าค่าใช้จ่ายรวมตลอดการเดินทางที่จะต้องใช้ไปในการเดินทางครั้งนี้ (รวมค่าใช้จ่ายทุกอย่าง เช่น ค่ารถ ค่าอาหาร ค่าที่พัก เป็นต้น) ระหว่าง 1,001 - 3,000 บาท มากที่สุด จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 รองลงมาคือ ระหว่าง 3,001 - 5,000 บาท จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 ต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 มากกว่า 10,000 บาท จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.25 และระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ลักษณะการเดินทาง (n = 400)

ลักษณะการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
คนเดียว	19	4.75
ครอบครัว	201	50.25
เพื่อนสนิท	84	21.00
หมู่คณะ	60	15.00
ผู้ร่วมงาน	15	3.75
บริษัททัวร์	21	5.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามเดินทางลักษณะครอบครัวมากที่สุด จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.25 รองลงมาคือ เดินทางลักษณะเพื่อนสนิท จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 เดินทางลักษณะหมู่คณะ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 เดินทางลักษณะบริษัททัวร์ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25 เดินทางลักษณะคนเดียว จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 และเดินทางลักษณะผู้ร่วมงาน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม พาหนะที่ใช้เดินทาง (n = 400)

พาหนะที่ใช้เดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
รถจักรยาน	57	14.25
รถจักรยานยนต์	72	18.00
รถยนต์ส่วนตัว	200	50.00
รถยนต์เช่า/แท็กซี่	22	5.50
รถบัส/รถทัวร์	49	12.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามใช้รถยนต์ ส่วนตัวเป็นพาหนะที่ใช้เดินทาง มากที่สุด จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ ใช้รถจักรยานยนต์เป็นพาหนะที่ใช้เดินทาง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 ใช้รถจักรยานเป็นพาหนะที่ใช้เดินทาง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25 ใช้รถบัส/ รถทัวร์เป็นพาหนะที่ใช้เดินทาง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.25 และใช้รถยนต์เช่า/ แท็กซี่เป็นพาหนะที่ใช้เดินทาง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม การพักค้างแรมที่ตำบลอ่างศิลาหรือ บริเวณใกล้เคียง (n = 400)

การพักค้างแรม	จำนวน	ร้อยละ
พักค้างแรม	262	65.50
ไม่ได้พักค้างแรม	138	34.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามพักค้างแรมที่ ตำบลอ่างศิลาหรือบริเวณใกล้เคียง มากที่สุด จำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 65.50 รองลงมาคือ ไม่ได้พักค้างแรมที่ตำบลอ่างศิลาหรือบริเวณใกล้เคียง จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เหตุผลในการท่องเที่ยว (n = 400)

เหตุผลในการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
พักผ่อน	175	43.75
เยี่ยมญาติ/เพื่อน/พบบุคคลอื่น ๆ	127	31.75
ติดต่อธุรกิจ	18	4.50
ต้องการพบเห็นสิ่งแปลกใหม่ในท้องถิ่น	50	12.50
ต้องการศึกษาหาความรู้	30	7.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามเหตุผลในการท่องเที่ยว จากพักผ่อน มากที่สุด จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75 รองลงมาคือ เหตุผลในการท่องเที่ยว จากเยี่ยมญาติ/ เพื่อน/ พบบุคคลอื่น ๆ จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 เหตุผลในการท่องเที่ยว จากต้องการพบเห็นสิ่งแปลกใหม่ในท้องถิ่น จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 เหตุผลในการท่องเที่ยว จากต้องการศึกษาหาความรู้ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 และเหตุผลในการท่องเที่ยว จากติดต่อธุรกิจ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 15 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (n = 400)

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ					\bar{X}	SD	แปลความหมายระดับ	ลำดับที่
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ป้ายสัญลักษณ์บอกทางชัดเจน	20 (5.00)	239 (59.75)	132 (33.00)	7 (1.75)	2 (0.50)	3.67	.622	มาก	1
2. มีสถานที่จอดรถเพียงพอเหมาะสม สะดวก ปลอดภัย	19 (4.75)	230 (57.50)	146 (36.50)	3 (0.75)	5 (0.50)	3.65	.606	มาก	2
3. มีการจัดระเบียบร้านค้า	19 (4.75)	218 (54.50)	156 (39.00)	7 (1.75)	-	3.62	.605	มาก	3
4. มีห้องน้ำ-ห้องสุขา ที่สะอาด/เพียงพอ/สะดวก ต่อการใช้งาน	16 (4.00)	202 (50.50)	168 (42.00)	9 (2.25)	5 (1.25)	3.54	.671	มาก	4
5. ความสะอาดของสถานตลาดและบริเวณที่จอดรถ	20 (5.00)	128 (32.00)	233 (58.25)	17 (4.25)	2 (0.50)	3.37	.670	ปานกลาง	8
6. ร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มมีจำนวนเพียงพอ	20 (5.00)	123 (30.75)	235 (58.75)	19 (4.75)	3 (0.75)	3.35	.683	ปานกลาง	10

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ					\bar{X}	SD	แปล ความหมาย ระดับ	ลำดับ ที่
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
7. สถานที่ในการประกอบ อาหารมีความเหมาะสม	19 (4.75)	123 (30.75)	237 (59.25)	19 (4.75)	2 (0.50)	3.35	.669	ปานกลาง	9
8. ความสะอาดของร้าน จำหน่ายอาหารและ เครื่องดื่ม	33 (8.25)	136 (34.00)	212 (53.00)	15 (3.75)	4 (1.00)	3.45	.741	มาก	7
9. การประดับตกแต่ง ร้านค้า	38 (9.50)	136 (34.00)	205 (51.25)	19 (4.75)	2 (0.50)	3.47	.752	มาก	6
10. ที่รองรับขยะมีความ เหมาะสม	37 (9.25)	149 (37.25)	188 (47.00)	23 (5.75)	3 (0.75)	3.49	.772	มาก	5
รวม	-	-	-	-	-	3.49	.446	มาก	-

จากตารางที่ 15 ผลการสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยว โดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียมเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.49$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 7 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 1 ป้ายสัญลักษณ์บอกทางชัดเจน ($\bar{X} = 3.67$), ประเด็นข้อที่ 2 มีสถานที่จอดรถเพียงพอ เหมาะสม สะดวก ปลอดภัย ($\bar{X} = 3.65$), ประเด็นข้อที่ 3 มีการจัดระเบียบร้านค้า ($\bar{X} = 3.62$), ประเด็นข้อที่ 4 มีห้องน้ำ-ห้องสุขา ที่สะอาด/เพียงพอ/สะดวก ต่อการใช้งาน ($\bar{X} = 3.54$), ประเด็นข้อที่ 10 ที่รองรับขยะมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.49$), ประเด็นข้อที่ 9 การประดับตกแต่งร้านค้า ($\bar{X} = 3.47$) และประเด็นข้อที่ 8 ความสะอาดของร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ($\bar{X} = 3.45$) ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 5 ความสะอาดของสถานตลาดและบริเวณที่จอดรถ ($\bar{X} = 3.37$), ประเด็นข้อที่ 7 สถานที่ในการประกอบอาหารมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.35$) และประเด็นข้อที่ 6 ร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มมีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.35$) ตามลำดับ

ตารางที่ 16 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ (n = 400)

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ					\bar{X}	SD	แปล ความหมาย ระดับ	ลำดับ ที่
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
11. เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความสุภาพเป็นมิตร	29 (7.25)	136 (34.00)	206 (51.50)	28 (7.00)	1 (0.25)	3.41	.737	มาก	2
12. เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำหรือตอบข้อซักถามเป็นอย่างดี	27 (6.75)	124 (31.00)	226 (56.50)	21 (5.25)	2 (0.50)	3.38	.712	ปานกลาง	4
13. ความเหมาะสมในการแต่งกายของพนักงานเจ้าหน้าที่	26 (6.50)	126 (31.50)	226 (56.50)	22 (5.50)	-	3.39	.692	ปานกลาง	3
14. จำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่ให้บริการ	17 (4.25)	166 (41.50)	196 (49.00)	17 (4.25)	4 (1.00)	3.44	.691	มาก	1
รวม	-	-	-	-	-	3.41	.551	มาก	-

จากตารางที่ 16 ผลการสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.41$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 14 จำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ ($\bar{X} = 3.44$) และประเด็นข้อที่ 11 เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความสุภาพเป็นมิตร ($\bar{X} = 3.41$) ตามลำดับและอยู่ในระดับปานกลาง 2 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 13 ความเหมาะสมในการแต่งกายของพนักงานเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.39$) และประเด็นข้อที่ 12 เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำหรือตอบข้อซักถามเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.38$) ตามลำดับ

ตารางที่ 17 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านสินค้าและบริการ ส่วนของสินค้าประเภทอาหารและขนม (n = 400)

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ					\bar{X}	SD	แปลความ หมาย ระดับ	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
15. ความสดใหม่ของอาหาร	17 (4.25)	169 (42.25)	192 (48.00)	20 (5.00)	2 (0.50)	3.45	.681	มาก	2
16. ความสะอาดของภาชนะ ใส่อาหาร	22 (5.50)	158 (39.50)	200 (50.00)	20 (5.00)	-	3.46	.678	มาก	1
17. ปริมาณอาหารมีความ เหมาะสมกับราคา	19 (4.75)	145 (36.25)	218 (54.50)	18 (4.50)	-	3.41	.655	มาก	5
18. ราคาของอาหารมีความ เหมาะสม	21 (5.25)	143 (35.75)	205 (51.25)	28 (7.00)	3 (0.75)	3.38	.725	ปานกลาง	6
19. อาหารมีเพียงพอกับความ ต้องการ	28 (7.00)	154 (38.50)	184 (46.00)	29 (7.25)	5 (1.25)	3.43	.779	มาก	4
20. ความอร่อยของอาหาร	18 (4.50)	163 (40.75)	193 (48.25)	23 (5.75)	3 (0.75)	3.43	.704	มาก	3
21. คุณภาพของอาหาร	20 (5.00)	126 (31.50)	222 (55.50)	26 (6.50)	6 (1.50)	3.32	.734	ปานกลาง	9
22. ขั้นตอนการทำอาหารถูก สุขลักษณะ	18 (4.50)	134 (33.50)	212 (53.00)	32 (8.00)	4 (1.00)	3.33	.728	ปานกลาง	8
23. การประดับตกแต่ง และจัด วางอาหาร	22 (5.50)	126 (31.50)	224 (56.00)	24 (6.00)	4 (1.00)	3.35	.719	ปานกลาง	7
รวม	-	-	-	-	-	3.39	.484	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 17 ผลการความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านสินค้าและบริการ ส่วนของสินค้าประเภทอาหารและขนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$)

เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 16 ความสะอาดของภาชนะใส่อาหาร ($\bar{X} = 3.46$), ประเด็นข้อที่ 15 ความสดใหม่ของอาหาร ($\bar{X} = 3.55$), ประเด็นข้อที่ 20 ความอร่อยของอาหาร ($\bar{X} = 3.43$), ประเด็นข้อที่ 19 อาหารมีเพียงพอกับความต้องการ ($\bar{X} = 3.43$) และประเด็นข้อที่ 17 ปริมาณอาหารมีความเหมาะสมกับราคา ($\bar{X} = 3.41$) ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 18 ราคาของอาหารมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.38$), ประเด็นข้อที่ 23 การประดับตกแต่ง และจัดวางอาหาร ($\bar{X} = 3.35$), ประเด็นข้อที่ 22 ขั้นตอนการทำอาหารถูกสุขลักษณะ ($\bar{X} = 3.33$) และประเด็นข้อที่ 21 คุณภาพของอาหาร ($\bar{X} = 3.32$) ตามลำดับ

ตารางที่ 18 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านสินค้าและบริการ สินค้าประเภทของฝากต่าง ๆ อาหารทะเลสดและอาหารทะเลแปรรูป ($n = 400$)

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ					\bar{X}	SD	แปลความหมายระดับ	ลำดับที่
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
24. ความสดใหม่ของสินค้า	29 (7.25)	146 (36.50)	176 (44.00)	41 (10.25)	8 (2.00)	3.37	.839	ปานกลาง	4
25. ความหลากหลายของสินค้า	25 (6.25)	148 (37.00)	193 (48.25)	28 (7.00)	6 (1.50)	3.40	.772	ปานกลาง	1
26. สินค้ามีจำนวนเพียงพอกับความต้องการ	17 (4.25)	137 (34.25)	201 (50.25)	36 (9.00)	9 (2.25)	3.29	.780	ปานกลาง	8
27. ความเหมาะสมของราคาสินค้า	24 (6.00)	135 (33.75)	202 (50.50)	28 (7.00)	11 (2.75)	3.33	.805	ปานกลาง	5
28. คุณภาพของสินค้า	24 (6.00)	150 (37.50)	188 (47.00)	27 (6.75)	11 (2.75)	3.37	.810	ปานกลาง	2
29. ความแปลกใหม่ของสินค้า	23 (5.75)	133 (33.25)	197 (49.25)	29 (7.25)	18 (4.50)	3.29	.858	ปานกลาง	9
30. ความมีเอกลักษณ์ของท้องถิ่นของสินค้า	25 (6.25)	141 (35.25)	182 (45.50)	37 (9.25)	15 (3.75)	3.31	.866	ปานกลาง	7

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ					\bar{X}	SD	แปล ความหมาย ระดับ	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
31. การใช้วัสดุท้องถิ่นมาประกอบเป็นสินค้า	31 (7.75)	138 (34.50)	185 (46.25)	39 (9.75)	7 (1.75)	3.37	.830	ปานกลาง	3
32. วิธีการนำเสนอสินค้า	24 (6.00)	119 (29.75)	200 (50.00)	41 (10.25)	16 (4.00)	3.24	.864	ปานกลาง	11
33. การรับประกันสินค้าหากเกิดการชำรุดเสียหาย	24 (6.00)	125 (31.25)	198 (49.50)	34 (8.50)	19 (4.75)	3.25	.875	ปานกลาง	10
34. ความซื่อสัตย์และมีอัธยาศัยของ พ่อค้า แม่ค้า	25 (6.25)	131 (32.75)	196 (49.00)	37 (9.25)	11 (2.75)	3.31	.830	ปานกลาง	6
รวม	-	-	-	-	-	3.32	.530	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 18 ผลการสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านสินค้าและบริการ สินค้าประเภทของฝากต่างๆ อาหารทะเลสดและอาหารทะเลแปรรูปโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกประเด็นซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 25 ความหลากหลายของสินค้า ($\bar{X} = 3.40$), ประเด็นข้อที่ 28 คุณภาพของสินค้า ($\bar{X} = 3.37$), ประเด็นข้อที่ 31 การใช้วัสดุท้องถิ่นมาประกอบเป็นสินค้า ($\bar{X} = 3.37$), ประเด็นข้อที่ 24 ความสดใหม่ของสินค้า ($\bar{X} = 3.37$), ประเด็นข้อที่ 27 ความเหมาะสมของราคาสินค้า ($\bar{X} = 3.33$), ประเด็นข้อที่ 34 ความซื่อสัตย์และมีอัธยาศัยของ พ่อค้า แม่ค้า ($\bar{X} = 3.31$), ประเด็นข้อที่ 30 ความมีเอกลักษณ์ของท้องถิ่นของสินค้า ($\bar{X} = 3.31$), ประเด็นข้อที่ 26 สินค้ามีจำนวนเพียงพอกับความต้องการ ($\bar{X} = 3.29$), ประเด็นข้อที่ 29 ความแปลกใหม่ของสินค้า ($\bar{X} = 3.29$), ประเด็นข้อที่ 33 การรับประกันสินค้าหากเกิดการชำรุดเสียหาย ($\bar{X} = 3.25$) และประเด็นข้อที่ 32 วิธีการนำเสนอสินค้า ($\bar{X} = 3.24$) ตามลำดับ

ตารางที่ 19 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในภาพรวม (n = 400)

ประเด็น	\bar{X}	SD	แปล ความหมาย ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	3.49	.447	มาก	1
2. ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่	3.41	.552	มาก	2
3. ด้านสินค้าและบริการ	3.36	.421	ปานกลาง	3
รวม	3.42	.373	มาก	-

จากตารางที่ 19 ผลการสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.42$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 1 ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ($\bar{X} = 3.49$) และประเด็นข้อที่ 2 เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความสุภาพเป็นมิตร ($\bar{X} = 3.41$) ตามลำดับ

และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 3 ด้านสินค้าและบริการ ($\bar{X} = 3.36$)

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมุติฐาน

ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

เพศ	n	df	Mean	t	p
ชาย	198	398	3.4185	.045	.402
หญิง	202		3.4202		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 20 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.670	4	.167	1.205	.308
ภายในกลุ่ม	54.882	395	.139		
รวม	55.552	399			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 21 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3.735	3	1.245	9.514	.000*
แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ภายในกลุ่ม	51.817	396	.131		
รวม	55.552	399			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 22 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพต่างกัน มีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างสถานภาพกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

สถานภาพ	\bar{X}	โสด	สมรส	หม้าย	หย่าร้าง/ แยกกันอยู่
		3.45	3.41	2.60	2.76
โสด	3.45	-	0.4	.85*	.69*
สมรส	3.41	-	-	.82*	.66*
หม้าย	2.60	-	-	-	.16
หย่าร้าง/แยกกันอยู่	2.76	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 23 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างสถานภาพกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 4 คู่ คือ

1. ระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพโสด กับ กลุ่มที่มีสถานภาพหม้าย หมายความว่า ประชาชนที่มีสถานภาพโสดจะมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับดีมากกว่าประชาชนที่มีกลุ่มที่มีสถานภาพหม้าย

2. ระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพโสด กับ กลุ่มที่มีสถานภาพหย่าร้าง/ แยกกันอยู่ หมายความว่า ประชาชนที่มีสถานภาพโสดจะมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับดีมากกว่าประชาชนที่มีกลุ่มที่มีสถานภาพหย่าร้าง/ แยกกันอยู่

3. ระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพสมรส กับ กลุ่มที่มีสถานภาพหม้าย หมายความว่า ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสจะมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับดีมากกว่าประชาชนที่มีกลุ่มที่มีสถานภาพหม้าย

4. ระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพสมรส กับ กลุ่มที่มีสถานภาพหย่าร้าง/ แยกกันอยู่ หมายความว่า ประชาชนที่มีสถานภาพจะมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับดีมากกว่าประชาชนที่มีกลุ่มที่มีสถานภาพหย่าร้าง/ แยกกันอยู่

ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.513	5	.303	2.206	.053
ภายในกลุ่ม	54.039	394	.137		
รวม	55.552	399			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 24 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 25 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.626	5	.325	2.376	.038*
ภายในกลุ่ม	53.926	394	.137		
รวม	55.552	399			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 25 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

อาชีพ	\bar{X}	เกษตรกร	รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย/ เจ้าของ กิจการ	พนักงาน บริษัทเอกชน	รับจ้าง ทั่วไป	นักเรียน/ นักศึกษา
		3.37	3.47	3.30	3.46	3.24	3.43
เกษตรกร	3.37	-	.10	.06	.09	.12	.06
รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.47	-	-	.17*	.01	.02	.04
ค้าขาย/เจ้าของ กิจการ	3.30	-	-	-	.16*	.06	.13*
พนักงาน บริษัทเอกชน	3.46	-	-	-	-	.22	.03
รับจ้างทั่วไป	3.24	-	-	-	-	-	.19
นักเรียน/ นักศึกษา	3.43	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 26 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3 คู่ คือ

1. ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ กับ กลุ่มที่มีอาชีพค้าขาย/เจ้าของกิจการ หมายความว่า ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จะมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับดีมากกว่าประชาชนที่มีกลุ่มที่มีอาชีพค้าขาย/เจ้าของกิจการ

2. ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับ กลุ่มที่มีอาชีพค้าขาย/เจ้าของกิจการ หมายความว่า ประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จะมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับดีมากกว่าประชาชนที่มีกลุ่มที่มีอาชีพค้าขาย/เจ้าของกิจการ

3. ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับ กลุ่มที่มีอาชีพค้าขาย/เจ้าของกิจการ หมายความว่า ประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา จะมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับดีมากกว่าประชาชนที่มีกลุ่มที่มีอาชีพค้าขาย/เจ้าของกิจการ

ตารางที่ 27 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.478	5	.096	.685	.635
ภายในกลุ่ม	55.073	394	.140		
รวม	55.552	399			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 27 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 28 ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิฐานะกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวดูต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.998	5	.200	1.442	.208
ภายในกลุ่ม	54.554	394	.138		
รวม	55.552	399			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 28 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีภูมิฐานะต่างกัน มีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวดูต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 29 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการท่องเที่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวดูต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.857	5	.171	1.235	.292
ภายในกลุ่ม	54.695	394	.139		
รวม	55.552	399			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 29 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีความถี่ในการท่องเที่ยวต่างกัน มีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวดูต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 30 ความสัมพันธ์ระหว่างการประชาสัมพันธ์ข่าวสารในการท่องเที่ยวกับความพึงพอใจ
ของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียม
เรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.556	6	.093	.662	.681
ภายในกลุ่ม	54.996	393	.140		
รวม	55.552	399			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 30 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารในการท่องเที่ยว
ต่างกัน มีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของ
ฝากทำเทียมเรือประมงอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 31 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวกับความพึงพอใจของ
นักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียม
เรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.212	4	.053	.378	.825
ภายในกลุ่ม	55.340	395	.140		
รวม	55.552	399			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 31 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวต่างกัน
มีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำ
เทียมเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 32 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการเดินทางกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.654	5	.331	2.419	.035
ภายในกลุ่ม	53.897	394	.137		
รวม	55.552	399			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 32 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะการเดินทางต่างกัน มีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างลักษณะการเดินทางกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ลักษณะการ	\bar{X}	คนเดียว	ครอบครัว	เพื่อน	หมู่คณะ	ผู้ร่วมงาน	บริษัท
เดินทาง		3.34	3.42	3.33	3.49	3.61	3.44
คนเดียว	3.34	-	.08	.01	.15	.27*	.10
ครอบครัว	3.42	-	-	.09	.07	.19	.02
เพื่อนสนิท	3.33	-	-	-	.16*	.28*	.11
หมู่คณะ	3.49	-	-	-	-	.12	.05
ผู้ร่วมงาน	3.61	-	-	-	-	-	.19
บริษัททัวร์	3.44	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 33 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างลักษณะการเดินทางกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3 คู่ คือ

1. ระหว่างกลุ่มที่มีลักษณะการเดินทางแบบผู้ร่วมงาน กับ กลุ่มที่มีลักษณะการเดินทางแบบคนเดียว หมายความว่า ประชาชนที่มีลักษณะการเดินทางแบบผู้ร่วมงาน จะมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับดีมากกว่าประชาชนที่มีลักษณะการเดินทางแบบคนเดียว

2. ระหว่างกลุ่มที่มีลักษณะการเดินทางแบบหมู่คณะ กับ กลุ่มที่มีลักษณะการเดินทางแบบเพื่อนสนิท หมายความว่า ประชาชนที่มีลักษณะการเดินทางแบบหมู่คณะ จะมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับดีมากกว่าประชาชนที่มีลักษณะการเดินทางแบบเพื่อนสนิท

3. ระหว่างกลุ่มที่มีลักษณะการเดินทางแบบผู้ร่วมงาน กับ กลุ่มที่มีลักษณะการเดินทางแบบเพื่อนสนิท หมายความว่า ประชาชนที่มีลักษณะการเดินทางแบบผู้ร่วมงาน จะมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับดีมากกว่าประชาชนที่มีลักษณะการเดินทางแบบเพื่อนสนิท

ตารางที่ 34 ความสัมพันธ์ระหว่างพาหนะที่ใช้เดินทางกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.221	4	.055	.395	.812
ภายในกลุ่ม	55.331	395	.140		
รวม	55.552	399			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 34 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีพาหนะที่ใช้เดินทางต่างกัน มีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 35 ความสัมพันธ์ระหว่างการพักผ่อนกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

การพักผ่อน	\bar{X}	<i>n</i>	<i>df</i>	<i>Mean</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
พักผ่อน	3.41	262	398	3.41	.388	.026*
ไม่พักผ่อน	3.43	138		3.43		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 35 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีการพักผ่อนต่างกัน มีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักท่องเที่ยวที่ไม่พักผ่อน ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีเฉลี่ยมากกว่านักท่องเที่ยวที่พักผ่อน

ตารางที่ 36 ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลในการเดินทางกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

แหล่งความแปรปรวน	<i>SS</i>	<i>df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	.989	4	.247	1.790	.130
ภายในกลุ่ม	54.563	395	.138		
รวม	55.552	399			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 36 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเหตุผลในการเดินทางต่างกัน มีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 37 ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

1. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนแตกต่างกันตามความแตกต่างระหว่างเพศ	ปฏิเสธ สมมุติฐาน
2. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนแตกต่างกันตามความแตกต่างตามอายุ	ปฏิเสธ สมมุติฐาน
3. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนแตกต่างกันตามความแตกต่างตามสถานภาพ	ยอมรับ สมมุติฐาน
4. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนแตกต่างกันตามความแตกต่างตามระดับการศึกษา	ปฏิเสธ สมมุติฐาน
5. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนแตกต่างกันตามความแตกต่างตามอาชีพ	ยอมรับ สมมุติฐาน
6. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนแตกต่างกันตามความแตกต่างตามรายได้เฉลี่ย	ปฏิเสธ สมมุติฐาน
7. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนแตกต่างกันตามความแตกต่างตามภูมิลำเนา	ปฏิเสธ สมมุติฐาน
8. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนแตกต่างกันตามความแตกต่างตามความถี่ในการเดินทาง	ปฏิเสธ สมมุติฐาน
9. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนแตกต่างกันตามความแตกต่างตามข่าวประชาสัมพันธ์	ปฏิเสธ สมมุติฐาน
10. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนแตกต่างกันตามความแตกต่างตามค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	ปฏิเสธ สมมุติฐาน
11. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนแตกต่างกันตามความแตกต่างตามลักษณะการเดินทาง	ยอมรับ สมมุติฐาน

ตารางที่ 37 (ต่อ)

12. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนแตกต่างกันตามความแตกต่างตามพาหนะที่ใช้เดินทาง	ปฏิเสธ สมมุติฐาน
13. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนแตกต่างกันตามความแตกต่างตามการพักผ่อน	ยอมรับ สมมุติฐาน
14. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนแตกต่างกันตามความแตกต่างตามเหตุผลในการท่องเที่ยว	ปฏิเสธ สมมุติฐาน

ตารางที่ 37 ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียนเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเรื่องความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ย ภูมิลำเนาความถี่ในการเดินทาง ข่าวดู ประชาสัมพันธ์ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง พาหนะที่ใช้เดินทาง และเหตุผลในการท่องเที่ยว มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันซึ่งปฏิเสธสมมุติฐาน แต่ในอาชีพ สถานภาพ ลักษณะการเดินทาง และการพักผ่อน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษา ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสินค้าและบริการของตลาดขายของฝาก ทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา จังหวัดชลบุรี เป็นผลจากการวิเคราะห์จากแบบสอบถามจำนวน 400 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00 มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญเพื่อศึกษาให้ทราบถึงระดับ และความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมง อ่างศิลา เพื่อศึกษาถึงปัจจัยทางด้านคุณลักษณะทางประชากรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยว โดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่าง ศิลา และเพื่อศึกษาถึงข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการท่องเที่ยวของตลาดขายของฝากทำเทียบ เรือประมงอ่างศิลา จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ตารางแสดงค่าเฉลี่ย อธิบายความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการ จัดการการท่องเที่ยว โดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นสถิติเพื่อการบรรยายเบื้องต้น ส่วนการทดสอบสมมติฐานในการ วิจัยใช้สถิติค่า LSD กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิง มากที่สุด จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 508.50 มีอายุระหว่าง 21-30 ปีมากที่สุด จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 มี สถานภาพโสด มากที่สุด จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.50 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มาก ที่สุด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มาก ที่สุด จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท มากที่สุด จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 มีภูมิลำเนาจากกรุงเทพฯ และปริมณฑล มากที่สุด จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 มีความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงเวลา 2 ปีที่ผ่านมา จำนวน 6-10 ครั้ง มากที่สุด จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 53.75 ทราบข้อมูลตลาดขายของฝากทำเทียบ เรือประมงอ่างศิลามาจากเพื่อน มากที่สุด จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 นักท่องเที่ยวที่ตอบ แบบสอบถามคาดว่าค่าใช้จ่ายรวมตลอดการเดินทางที่จะต้องใช้ในการเดินทางครั้งนี้ (รวม ค่าใช้จ่ายทุกอย่าง เช่น ค่ารถ ค่าอาหาร ค่าที่พัก เป็นต้น) ระหว่าง 1,001 - 3,000 บาท มากที่สุด จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 เดินทางลักษณะครอบครัว มากที่สุด จำนวน 201 คน คิดเป็น

ร้อยละ 50.25 ใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นพาหนะที่ใช้เดินทาง มากที่สุด จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามพักค้างแรมที่ตำบลอ่างศิลาหรือบริเวณใกล้เคียง มากที่สุด จำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 65.50 เหตุผลในการท่องเที่ยว จากพักผ่อน มากที่สุด จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75

ผลการสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.49$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมาก 7 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 1 ป้ายสัญลักษณ์บอกทางชัดเจน ($\bar{X} = 3.67$), ประเด็นข้อที่ 2 มีสถานที่จอดรถเพียงพอ เหมาะสม สะดวกปลอดภัย ($\bar{X} = 3.65$), ประเด็นข้อที่ 3 มีการจัดระเบียบร้านค้า ($\bar{X} = 3.62$), ประเด็นข้อที่ 4 มีห้องน้ำ-ห้องสุขา ที่สะอาด/เพียงพอ/ สะดวก ต่อการใช้งาน ($\bar{X} = 3.54$), ประเด็นข้อที่ 10 ที่รองรับขยะมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.49$), ประเด็นข้อที่ 9 การประดับตกแต่งร้านค้า ($\bar{X} = 3.47$) และ ประเด็นข้อที่ 8 ความสะอาดของร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ($\bar{X} = 3.45$) ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 5 ความสะอาดของสถานตลาดและบริเวณที่จอดรถ ($\bar{X} = 3.37$), ประเด็นข้อที่ 7 สถานที่ในการประกอบอาหารมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.35$) และ ประเด็นข้อที่ 6 ร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มมีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.35$) ตามลำดับ

ผลการสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.41$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 14 จำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ ($\bar{X} = 3.44$) และประเด็นข้อที่ 11 เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความสุภาพเป็นมิตร ($\bar{X} = 3.41$) ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 13 ความเหมาะสมในการแต่งกายของพนักงานเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.39$) และประเด็นข้อที่ 12 เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำหรือตอบข้อซักถามเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.38$) ตามลำดับ

ผลการสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านสินค้าและบริการ ส่วนของสินค้าประเภทอาหารและขนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 16 ความสะอาดของภาชนะใส่อาหาร ($\bar{X} = 3.46$), ประเด็นข้อที่ 15 ความสดใหม่ของอาหาร ($\bar{X} = 3.55$), ประเด็นข้อที่ 20 ความอร่อยของอาหาร ($\bar{X} = 3.43$), ประเด็นข้อที่ 19 อาหารมี

เพียงพอกับความต้องการ ($\bar{X} = 3.43$) และประเด็นข้อที่ 17 ปริมาณอาหารมีความเหมาะสมกับราคา ($\bar{X} = 3.41$) ตามลำดับและอยู่ในระดับปานกลาง 3 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 18 ราคาของอาหารมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.38$), ประเด็นข้อที่ 23 การประดับตกแต่ง และจัดวางอาหาร ($\bar{X} = 3.35$), ประเด็นข้อที่ 22 ขั้นตอนการทำอาหารถูกสุขลักษณะ ($\bar{X} = 3.33$) และประเด็นข้อที่ 21 คุณภาพของอาหาร ($\bar{X} = 3.32$) ตามลำดับ

ผลการสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านสินค้าและบริการ สินค้าประเภทของฝากต่างๆ อาหารทะเลสดและอาหารทะเลแปรรูปโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกประเด็นซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 25 ความหลากหลายของสินค้า ($\bar{X} = 3.40$), ประเด็นข้อที่ 28 คุณภาพของสินค้า ($\bar{X} = 3.37$), ประเด็นข้อที่ 31 การใช้วัสดุท้องถิ่นมาประกอบเป็นสินค้า ($\bar{X} = 3.37$), ประเด็นข้อที่ 24 ความสดใหม่ของสินค้า ($\bar{X} = 3.37$), ประเด็นข้อที่ 27 ความเหมาะสมของราคาสินค้า ($\bar{X} = 3.33$), ประเด็นข้อที่ 34 ความซื่อสัตย์และมีอัธยาศัยของพ่อค้า แม่ค้า ($\bar{X} = 3.31$), ประเด็นข้อที่ 30 ความมีเอกลักษณ์ของท้องถิ่นของสินค้า ($\bar{X} = 3.31$), ประเด็นข้อที่ 26 สินค้ามีจำนวนเพียงพอกับความต้องการ ($\bar{X} = 3.29$), ประเด็นข้อที่ 29 ความแปลกใหม่ของสินค้า ($\bar{X} = 3.29$), ประเด็นข้อที่ 33 การรับประกันสินค้าหากเกิดการชำรุดเสียหาย ($\bar{X} = 3.25$) และประเด็นข้อที่ 32 วิธีการนำเสนอสินค้า ($\bar{X} = 3.24$) ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเรื่องความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ย ภูมิฐานะความถี่ในการเดินทาง ข่าวประชาสัมพันธ์ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง พาหนะที่ใช้เดินทาง และเหตุผลในการท่องเที่ยว มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันซึ่งปฏิเสธสมมติฐาน แต่ในอาชีพ สถานภาพ ลักษณะการเดินทาง และการพักผ่อน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อภิปรายผลได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิง มากที่สุด จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 508.50 มีอายุระหว่าง 21-30 ปีมากที่สุด จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 มีสถานภาพโสด มากที่สุด จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.50 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มากที่สุด จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท มากที่สุด จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 มีภูมิลำเนาจากกรุงเทพฯ และปริมณฑล มากที่สุด จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 มีความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงเวลา 2 ปีที่ผ่านมา จำนวน 6-10 ครั้ง มากที่สุด จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 53.75 ทราบข้อมูลตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลามาจากเพื่อน มากที่สุด จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามคิดว่าค่าใช้จ่ายรวมตลอดการเดินทางที่จะต้องใช้จ่ายในการเดินทางครั้งนี้ (รวมค่าใช้จ่ายทุกอย่าง เช่น ค่ารถ ค่าอาหาร ค่าที่พัก เป็นต้น) ระหว่าง 1,001 - 3,000 บาท มากที่สุด จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 เดินทางลักษณะครอบครัว มากที่สุด จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.25 ใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นพาหนะที่ใช้เดินทาง มากที่สุด จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามพักค้างแรมที่ตำบลอ่างศิลาหรือบริเวณใกล้เคียง มากที่สุด จำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 65.50 เหตุผลในการท่องเที่ยว จากพักผ่อน มากที่สุด จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75

2. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 1 ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพและประเด็นข้อที่ 2 เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความสุภาพเป็นมิตร ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 3 ด้านสินค้าและบริการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิ ชิดชอบ (2548) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในเกาะช้าง จังหวัดตราดผลการศึกษาพบว่า

1. นักท่องเที่ยวมีทัศนคติและความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยว ณ เกาะช้าง จังหวัดตราดในด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านที่พัก และด้านการบริการ ในภาพรวม และรายข้อ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ยกเว้นในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวภายในเกาะที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์พึงพอใจมาก

2. การประชาสัมพันธ์ การให้บริการด้านที่พัก และการให้บริการทั่วไป มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .053 แนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง ข้อเสนอแนะในการพัฒนาให้กิ่งอำเภอเกาะช้างมีชื่อเสียง เป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ประกอบด้วยเพิ่มถึงขยะ ที่จอดรถสาธารณะ ขยายเส้นทางให้กว้างขึ้นประชาสัมพันธ์ที่รวดเร็วและข้อมูลทันสมัย ครอบคลุมความต้องการของนักท่องเที่ยว และไฟฟ้าสาธารณะ ด้านการพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วย การรักษาความสะอาด ราคาห้องพัก เพิ่มการให้บริการด้านการคมนาคมความปลอดภัยและพัฒนาจุดชมวิวกว้างมากขึ้น

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเรื่องความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ย ภูมิฐานะความถี่ในการเดินทาง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง พาหนะที่ใช้เดินทาง และเหตุผลในการท่องเที่ยว มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันซึ่งปฏิเสธสมมติฐาน แต่ในอาชีพ สถานภาพ ลักษณะการเดินทาง และการพักผ่อน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวนีย์ ก้นทะเล (2545) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อม และกิจกรรมทางการท่องเที่ยว กรณีศึกษาหมู่บ้านรวมมิตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จากการศึกษพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคาดหวังมากต่อการจัดสภาพแวดล้อม และกิจกรรมทางการท่องเที่ยว หมู่บ้านรวมมิตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวในด้านเพศ อายุ และภูมิภาคที่ต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดสภาพแวดล้อม และกิจกรรมทางการท่องเที่ยว หมู่บ้านรวมมิตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวในด้านเพศ อายุ และภูมิภาคที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดสภาพแวดล้อมและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวหมู่บ้านรวมมิตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะของผู้วิจัย จากการศึกษาการสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ดังนี้

1. ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ควรให้ความสำคัญในเรื่อง ความสะอาดของสถานตลาด และบริเวณที่จอดรถ เพิ่มถึงขยะให้มากขึ้น สถานที่ในการประกอบอาหารมีความเหมาะสม และจัดร้านจำหน่ายอาหาร และเครื่องดื่มมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

2. ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ ควรมีการเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งต่างๆ ให้มากขึ้นอบรมเจ้าหน้าที่เพื่อให้เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำหรือตอบข้อซักถามกับนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี และควรมีนโยบายควบคุมในเรื่องการแต่งกายของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เกิดความเหมาะสม

3. ด้านสินค้าและบริการ ส่วนของสินค้าประเภทอาหารและขนม ควรมีการควบคุมขั้นตอนการทำอาหารถูกสุขลักษณะ ตลอดจนปรับปรุงคุณภาพของอาหาร การประดับตกแต่ง และจัดวางอาหารและราคาของอาหารมีความเหมาะสม

สินค้าประเภทของฝากต่าง ๆ อาหารทะเลสดและอาหารทะเลแปรรูป ควรจัดให้มีการอบรมกับพ่อค้าแม่ค้าในเรื่องการวิธีการนำเสนอสินค้าเพื่อให้เป็นที่ดึงดูดใจกับนักท่องเที่ยว และควรมีการรับประกันสินค้าหากเกิดการชำรุดเสียหาย ตลอดจนมีการนำผลิตภัณฑ์ที่ความแปลกใหม่มาจำหน่าย

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาสภาพปัญหาและผลกระทบต่อประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เพื่อทราบปัญหา อุปสรรค และแนวทางการวางแผนนโยบายต่อไป

บรรณานุกรม

- กฤษณะ สินธุเดชะ. (2538). ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการให้บริการของ กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยศึกษาศาสตร์สำนักงานเขตดอนเมือง. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหาร ศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- กุสุมา ลมเชย. (2537). ความพึงพอใจและข้อเสนอในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ของข้าราชการครูสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดเขตการศึกษา 11. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จรรยา ศิริพร. (2537). ความพึงพอใจในบริการของผู้รับบริการในแผนกสูติกรรม โรงพยาบาล จุฬาลงกรณ์ สภากาชาด. ภาคนิพนธ์หลักสูตรพัฒนบริหารศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขา พัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ฉันทิช วรรณถนอม. (2544). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเลือกเดินทาง ท่องเที่ยวภายในประเทศ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชรีณี เดชจิตา. (2530). ความพึงพอใจของประชาชนต่อศูนย์บริการกำจัด ภาคอุตสาหกรรมแขวง แสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขา สิ่งแวดล้อม, คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2539). องค์การและการบริหาร (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- นฤมล มีชัย. (2535). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหาร การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นัยนา คำกันศิลป์. (2545). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อราคา และการบริการนำ เที่ยว แบบเหมาจ่ายประเภทเรือสำราญ: กรณีศึกษาเรือรอยัล ไคมอนด์. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิคม จารุมณี. (2536). การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์ ดีไซน์.

- บุญกร พงษ์ชาลิต. (2538). ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อบริการทางแพทย์ของโรงพยาบาลพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปวีณา โทนแก้ว. (2542). ปัจจัยที่กำหนดรูปแบบการใช้จ่ายในการท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทย. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาเศรษฐศาสตร์, คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2522, 4 พฤษภาคม). ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ. หน้า 577.
- พัฒนพงษ์ พงษ์ทองเจริญ. (2541). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมานครประวัติศาสตร์ พระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ, คณะเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพฑูรย์ ปานทอง. (2546). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาธุรกิจศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มัลลิกา เกื้อปัญญา. (2542). ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านเขาเผ่าม้ง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม, คณะสังคมศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รัฐวุฒิ เจียมศรีพงษ์. (2541). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อมบริเวณหาดบวมแสน. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังแวดล้อม, คณะสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2538). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ลำพอง ศรีทับทิม. (2535). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยต่อสภาพแวดล้อมกายภาพบริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแคว จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม, คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรรณิ์ บันเทิง และคณะ. (2533). ความพึงพอใจของผู้คลอดต่อบริการพยาบาลของนิสิตพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ภาคนิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาพยาบาลเด็ก, คณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- วารินทร์ สิ้นสูงสุด และวันทิพย์ สิ้นสูงสุด. (2541). *การวัดความพึงพอใจของลูกค้า*. กรุงเทพฯ: สถาบันเพิ่มผลผลิตบัณฑิตธรรม.
- วิจิตรา ชัยศรี. (2537). *ทัศนคติของประชาชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดแม่ฮ่องสอน*. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วิจิต อุกะโชค. (2544). *ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมล่องแก่งน้ำว้า อำเภอจริม จังหวัดน่าน*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารทรัพยากรป่าไม้, คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิภาวดี วงษ์บริสุทธี. (2536). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บริเวณหาดจอมเทียน เมืองพัทยา*. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาพัฒนาสังคม คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. (2526). *พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม: มูลฐานทางพฤติกรรมเพื่อการออกแบบและวางแผน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิยะดา เสรีวิชัยสวัสดิ์. (2545). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริการของธุรกิจนำเที่ยวทางเรือล่องแม่น้ำโขง: กรณีศึกษาแม่ฮ่องสอนทัวร์*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม, คณะสังคมศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศศิธร สามารถ. (2545). *ความพึงพอใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่*. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการตลาด, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2540). *โครงการศึกษาจัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเมืองหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.
- สมบัติ ชรรยง. (2533). *ความพึงพอใจของข้าราชการพลเรือนที่มีต่อการปฏิบัติงานในสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ เขตการศึกษา 7*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สมพร ตั้งสะสม. (2537). *ความพึงพอใจของลูกค้าในการรับบริการของธนาคารกรุงไทย จำกัด*. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการวิเคราะห์และวางแผนทางสังคม, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สิรินาถ นุชชัยเหล็ก. (2541). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในจังหวัดเชียงใหม่และภูเก็ต*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาเศรษฐศาสตร์, คณะเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุรดี ชิดชอบ. (2548). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในเกาะช้าง จังหวัดตราด*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุรพล ปธานวนิช และคณะ. (2536). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย*.

สุริพร ภัทรพรนนท์. (2541). *ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์: กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติ ในจังหวัดกาญจนบุรี*. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสิ่งแวดล้อม, คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุวนิช ศิลลาอ่อน. (2538). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบ และกระบวนการให้บริการของสำนักงานเทศบาลเมืองนครนายก*. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุวิวัฒน์ บุญเรือง. (2545). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลสุนทรภู่: ศึกษาเฉพาะด้านการจัดเก็บรายได้*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

เสริมกุล เสร็จกิจ. (2547). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในจังหวัดภูเก็ต*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการนันทนาการ, คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เสาวนีย์ กันทะแสน. (2545). *ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อมและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว: กรณีศึกษาหมู่บ้านรวมมิตร อำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

หลุย จำปาเทศ. (2533). *จิตวิทยาการจูงใจ*. กรุงเทพฯ: สามัคคีสาสน์.

อาทิตย์ สิริธร. (2541). *วิสัยทัศน์การท่องเที่ยวของไทยพุทธศักราช 2545*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

อารี เพชรมุด. (2530). *มนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน*. กรุงเทพฯ: นิตกุลการพิมพ์.

อุดมศักดิ์ แนวจิตร. (2544). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเลือกเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Kotler, P. (2000). *Marketing Management* (10th. ed). New Jersey: Prentice - Hall.

Robert, W. & Charles, R. G. (1986). *Tourism: Principle, Practices Philosophies* (5th. ed).

New York: John Wiley and Sons.

Shelly, M. W. (1975). *Responding to Social Change*. Pennsylvania: Dowden Hutchison & Ross.

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวตลาดขายของฝากทำเทียมเรือประมงอ่าง
ศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวตลาดขายของฝาก
ทำเทียมเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะหรือข้อเสนอแนะ

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

แบบสอบถาม

เรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวยต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของตลาดขายของฝาก
ท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง เอกสารนี้เป็นแบบสอบถามประกอบการศึกษาพัฒนาตลาดขายของฝากท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา ผู้ศึกษาจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านให้ข้อมูล และความคิดเห็นตามความเป็นจริง ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามนี้จะถูกเก็บเป็นความลับ โดยผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ทั้งในด้านการศึกษา และเป็นข้อเสนอแนะทางนโยบายสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

กรุณาตอบแบบสอบถามโดยทำเครื่องหมาย ลงใน หรือ เติมข้อความลงในช่องว่าง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ.....ปี

3. สถานภาพ

โสด

สมรส

หม้าย

หย่าร้าง/แยกกันอยู่

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า

มัธยมศึกษาตอนต้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.

ระดับ ปวส./อนุปริญญา

ระดับปริญญาตรี

สูงกว่าระดับปริญญาตรี

5. อาชีพ

เกษตรกรรม

รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

ค้าขาย/เจ้าของกิจการ

พนักงานบริษัทเอกชน

รับจ้างทั่วไป

นักเรียน/นักศึกษา

อื่น ๆ ระบุ.....

6. รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน

ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,000 - 10,000 บาท

10,001 - 20,000 บาท 20,001 - 35,000 บาท

35,001 - 50,000 บาท 50,001 บาทขึ้นไป

7. ภูมิภาค

ภาคเหนือ

กรุงเทพฯ และปริมณฑล

ภาคตะวันออก

ภาคตะวันตก

ภาคใต้

ภาคอีสาน (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

8. ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลาในช่วงสองปีที่ผ่านมา.....ครั้ง

9. ทราบข้อมูลตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลามาจากที่ใด

จากเพื่อน

บริษัททัวร์

หนังสือพิมพ์

วิทยุ

โทรทัศน์

อินเทอร์เน็ต

อื่น ๆ ระบุ.....

10. ค่าใช้จ่ายรวมตลอดการเดินทางที่คาดว่าจะต้องใช้จ่ายในการเดินทางครั้งนี้

(รวมค่าใช้จ่ายทุกอย่าง เช่น ค่ารถ ค่าอาหาร ค่าที่พัก เป็นต้น)

ต่ำกว่า 1,000 บาท 1,001 - 3,000 บาท

3,001 - 5,000 บาท 5,001 - 10,000 บาท

มากกว่า 10,000 บาท

11. การเดินทางในครั้งนี้เดินทางมาในลักษณะ

คนเดียว

ครอบครัว

เพื่อนสนิท

หมู่คณะ

ผู้ร่วมงาน

บริษัททัวร์

อื่น ๆ ระบุ.....

12. พาหนะที่ใช้เดินทางมาในครั้งนี้

☐ รถจักรยาน	☐ รถจักรยานยนต์
☐ รถยนต์ส่วนตัว	☐ รถยนต์เช่า/แท็กซี่
☐ รถบัส/รถทัวร์	☐ รถรับจ้างประจำทางอ่างศิลา-ชลบุรี

13. ท่านได้พักค้างแรมที่ตำบลอ่างศิลาหรือบริเวณใกล้เคียงหรือไม่

- พักค้างแรมที่
- ไม่ได้พักค้างแรม

14. เหตุผลในการท่องเที่ยว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ พักผ่อน	☐ เยี่ยมญาติ/เพื่อน/พบบุคคลอื่น ๆ
☐ ติดต่อธุรกิจ	☐ ต้องการพบเห็นสิ่งแปลกใหม่ในท้องถิ่น
☐ ต้องการศึกษาค้นคว้าหาความรู้	☐ อื่น ๆ ระบุ.....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวตลาดขายของฝากทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ข้อความ	ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ					
1. ป้ายสัญลักษณ์บอกทางชัดเจน					
2. มีสถานที่จอดรถเพียงพอ เหมาะสม สะดวก ปลอดภัย					
3. มีการจัดระเบียบร้านค้า					
4. มีห้องน้ำ-ห้องสุขา ที่สะอาด/เพียงพอ/สะดวก ต่อการใช้งาน					
5. ความสะอาดของสถานที่ตลาดและบริเวณที่จอดรถ					
6. ร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มมีจำนวนเพียงพอ					
7. สถานที่ในการประกอบอาหารมีความเหมาะสม					
8. ความสะอาดของร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม					

9. การประดับตกแต่งร้านค้า					
ข้อความ	ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
10. ที่รองรับขยะมีความเหมาะสม					
ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่					
11. เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความสุภาพเป็นมิตร					
12. เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำหรือตอบข้อซักถามเป็นอย่างดี					
13. ความเหมาะสมในการแต่งกายของพนักงานเจ้าหน้าที่					
14. จำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ					
ด้านสินค้าและบริการ					
สินค้าประเภทอาหารและขนม					
15. ความสดใหม่ของอาหาร					
16. ความสะอาดของภาชนะใส่อาหาร					
17. ปริมาณอาหารมีความเหมาะสมกับราคา					
18. ราคาของอาหารมีความเหมาะสม					
19. อาหารมีเพียงพอกับความต้องการ					
20. ความอร่อยของอาหาร					
21. คุณภาพของอาหาร					
22. ขั้นตอนการทำอาหารถูกสุขลักษณะ					
23. การประดับตกแต่ง และจัดวางอาหาร					
สินค้าประเภทของฝากต่างๆ อาหารทะเลสดและอาหารทะเลแปรรูป					
24. ความสดใหม่ของสินค้า					
25. ความหลากหลายของสินค้า					
26. สินค้ามีจำนวนเพียงพอกับความต้องการ					
27. ความเหมาะสมของราคาสินค้า					

28. คุณภาพของสินค้า					
29. ความแปลกใหม่ของสินค้า					

ข้อความ	ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
30. ความมีเอกลักษณ์ของท้องถิ่นของสินค้า					
31. การใช้วัสดุท้องถิ่นมาประกอบเป็นสินค้า					
32. วิธีการนำเสนอสินค้า					
33. การรับประกันสินค้าหากเกิดการชำรุดเสียหาย					
34. ความซื่อสัตย์และมีธรรมาภิบาลของ พ่อค้า แม่ค้า					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะหรือข้อเสนอแนะ

ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านพนักงานเจ้าหน้าที่

.....

.....

.....

.....

.....

.....
.....
.....

ด้านสินค้าและบริการ

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ประวัติย่อของผู้ศึกษา

ชื่อ – สกุล นายกฤติกา มณีรัตน์
วัน เดือน ปี เกิด 7 มกราคม 2524
สถานที่เกิด จังหวัดชลบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน 94 หมู่ 4 ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง
จังหวัดชลบุรี 20000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547 - 2550

วิทยาศาสตรบัณฑิต
(วิทยาการคอมพิวเตอร์)

มหาวิทยาลัยบูรพา

พ.ศ. 2552 - 2554

รัฐศาสตรมหาบัณฑิต

(เศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ)

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University